

วิถีสุรากน์เมือง

ปีที่ 20 ฉบับที่ 78 เมษายน - มิถุนายน 2561

ทำความรู้จัก
ACMECS
ความร่วมมือแบ่น้ำสามชาย

“บุษกี้ สันติพิทักษ์”
กับการกิจในฐานะ
อธิบดีกรมสารนิเทศและ
โฆษกกระทรวงการต่างประเทศ

185 ปี
แห่งมิตรภาพ
ไทย - สหรัฐฯ

กระทรวงการต่างประเทศ
www.mfa.go.th

วารสารวิถีสราญรมย์

ວົກຍຸສຣາບຸນຍໍ ບທປະຣະນາຮັກ

ວາງສາຣະວິທຸສຣາບຸນຍໍຈົບບັນທຶກ 78 ມາພີ້ອມກັບສາຣະແລະເກົ່າດຄວາມຮູ້
ດ້ານການຕ່າງປະເທດທີ່ທັງສນູກແລະເປັນປະໂຍ່ໜົນເຊັ່ນເຄຍ ໂດຍນໍາເສັນອກາຍໄດ້
ແນວດີດ ACMECS : 3 ລຳນໍາແໜ່ງມືຕຽກພະນັກງານແລະຄວາມຮ່ວມມືອ ທີ່ຈະມາເລັ່ງ
ຮາຍລະເອີຍດຄວາມເປັນມາເປັນໄປຂອງການປະໜຸມຄົງສຳຄັນທີ່ເພີ່ມຝ່ານພັ້ນໄປ ນັ້ນຄືອ
ການປະໜຸມຜູ້ນໍາຍຸທະສາສົດວິການຮ່ວມມືອທາງເສເຈຣະຈຸກິຈ ອີຣາດີ - ເຈົາພະຍາ - ແມ່ນໂຈງ
(ACMECS) ຄົງທີ່ 8 ໂດຍການປະໜຸມຄົງນີ້ພິເສດຖາວິກວ່າທຸກຄົງ ເພະປະເທດໄຫຍ
ໃນສູ່ຈຸນະເຈົາກາພັດການປະໜຸມໄດ້ເປີດບ້ານຕ້ອນຮັບຜູ້ນໍາຈາກ 4 ປະເທດ
ທ່ານຜູ້ອ່ານຈະຮູ້ຈັກ ACMECS ໄດ້ດີ່ຢືນຂຶ້ນຈາກທຄວາມ “ທຳຄວາມຮູ້ຈັກ ACMECS
ຄວາມຮ່ວມມືອແມ່ນ້ຳສາມສາຍ” ແລະ “ບັນທຶກ ACMECS 2018” ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ
ເຮັດວຽກມີບທສັນກາຜະນີພິເສດ ອົບດີກົມສາຣະນິເທດແລະໂມຊາກຮະຫວາງ
ການຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະມາດ່າຍທອດປະສບກາຣນີແລະທິສທາງຂອງນໂຍບາຍ
ການຕ່າງປະເທດໄຫຍໃນທຄວາມ “ບຸ້ຊ່ວີ ສັນຕິພິທັກະໝົງ” ກັບກາງກິຈໃນສູ່ຈຸນະ
ອົບດີກົມສາຣະນິເທດແລະໂມຊາກຮະຫວາງການຕ່າງປະເທດ”

ນອກຈາກນີ້ ເຮັດວຽກນໍາເສັນອບທຄວາມດ້ານການຕ່າງປະເທດອັນທຽງຄຸນຄ່າ
ເກີ່ວກັບການຈຸດລອງຄຣບຣອບ 185 ປີ ຄວາມສັນພັນນົດທາງກາງຫຼຸດໄຫຍ - ສຫວົງ
ຮົມຖິ່ງເກົ່າດຄວາມຮູ້ດ້ານພິທີກິຈຫຼຸດ ຈາກງານມກຮຽມທາງເຮືອ
ນານາชาຕີ ໃນໂອກາສຄຣບຣອບ 50 ປີ ປົກກ່ອຕັ້ງອາເຫີຍນ
ແລະທຄວາມ “ເຊມ່າ ກາຣເຕັ້ນລມວນແໜ່ງຕຸກກີ”
ສໍາຮັບແພນຄລັບຜູ້ເໜີຍວແນ່ນຂອງ “ຄຸນຂວານ”

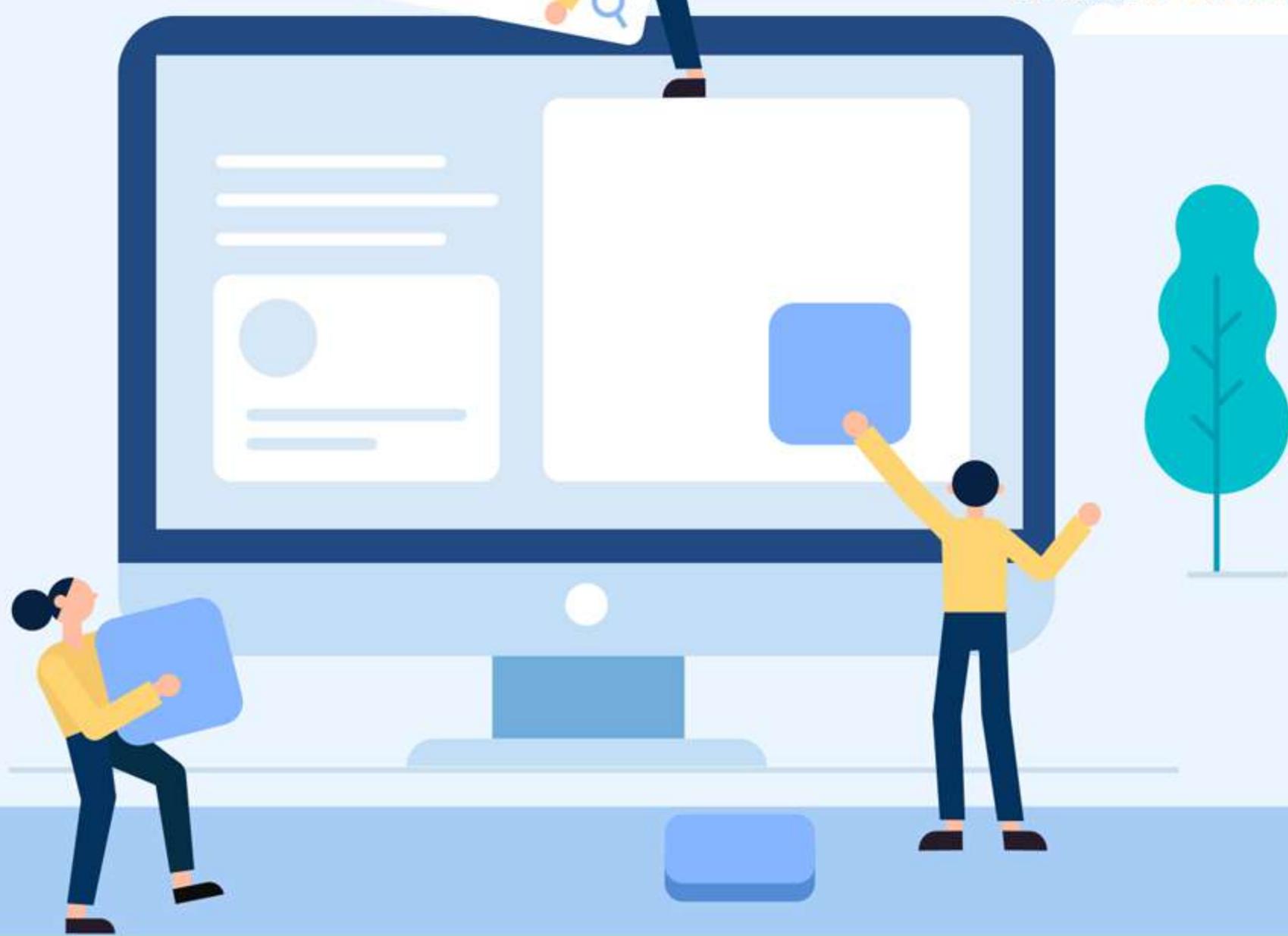
ก็อย่าลืมติดตามเรื่องราวการผจญภัยในดินแดน奥地 ไปเป็นของคุณชวน ในชื่อตอนที่ชวนให้ระทึกขวัญ “เสียงเคายามวิกาล”

ทีมงานวิทยุสรัญรมย์เชื่อในพลังของเยาวชนที่จะมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการต่างประเทศ วารสารวิทยุสรัญรมย์จึงเปิดพื้นที่ให้กับนักเขียนหน้าใหม่ไฟแรงได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในบทความหลากหลาย อรรถรส เช่น “กระทรวงการต่างประเทศเปิดบ้านต้อนรับนักศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้” รวมถึงการบอกเล่าประสบการณ์และมุ่งมองที่น่าสนใจ กับกิจกรรมการลงพื้นที่ในภาคใต้ของนักการทูตหน้าใหม่ ในบทความเรื่อง “นักการทูตครบเครื่องกับบันทึกการดูงานภาคใต้” “บันทึกการเดินทางศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวใต้” “ขวัญข้าวเท้าหัวเรือ ขวัญเกลือเท้าหัวซ่าง” และ “Learn Local, Go Global”

แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้า... สวัสดีค่ะ

นัน กีม

(ชาลี จันทร์รัชกุล)
บรรณาธิการบริหาร

ACMECS

กำความรู้จัก ACMECS
ความร่วมมือแม่น้ำสามสาย

บันทึก ACMECS 2018
การประชุม ACMECS ครั้งที่ 8

เกร็ดความรู้ด้านพิธีการทูต :
ค้วนหลงจากงานมหกรรมทางเรือ
นานาชาติ ครบรอบ 50 ปี
การก่อตั้งอาเซียน

34
SEMA เชมา
การเต้นลมวนแห่งศรีรักษ์

46

185 ปี แห่งมิตรภาพ ไทย - สหรัฐฯ

58

นักการทูตครบเครื่อง
กับบันทึกการดูงานภาคใต้

66

โครงการรับนักศึกษา
จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝึกอบรม
และฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวง
การต่างประเทศ ประจำปี 2561 รุ่นที่ 13

72

“บุษณี สันติพิทักษ์”
กับการกิจในฐานะ
อธิบดีกรมสารนิเทศ
และโฆษณากระทรวงการต่างประเทศ

86

นักการทูตไทยในเอธิโอเปีย
ตอบที่ 8 เสียงเคาะยามวิกาล

58

96

บันทึกการเดินทาง
ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวใต้
(นครศรีธรรมราช - พังงา - สตูล - สงขลา)

104

หัวญ้ำว่าเท่าหัวเรือ
หัวญ้ำเกลือเท่าหัวช้าง

112

Learn Local,
Go Global

104

เรื่อง

พนง กองประยุทธ์
นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา) กรมสารนิเทศ

ACMECS

ทำความรู้จัก
ความร่วมมือแม่น้ำสามสาย

ACMECS

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรవดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำ
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ผู้นำจาก 5 ประเทศ
เมียนมา เวียดนาม ไทย
กัมพูชา และลาว
ในการประชุม
ACMECS ครั้งที่ 8

ถึงวันนี้ คงไม่มีใครไม่รู้จักอาเซียน (Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN) และคงยังจดจำได้ถึงการรวมตัวเป็นประชาคมเดียวกันของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แห่งนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2558

แต่รู้หรือไม่ว่า ยังมีความร่วมมือระหว่างประเทศอีกกลุ่มนหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญยิ่งที่ไทยเราเป็นสมาชิกและเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2546 นั่นก็คือ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิร瓦ดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำ (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy หรือ "ACMECS")

ACMECS

ข้อต่อเริ่มของไทย ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2546

เวทีหารือเฉพาะของกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง

ACMECS
ก่อตั้งขึ้นเพื่ออะไร?

- 1 อนุภูมิภาคไร้รอยต่อ
- 2 ขนส่งสินค้า รวดเร็ว สะดวก
บนกฎระเบียบเดียวกัน
- 3 สร้างโอกาส
การจ้างงาน
ลดช่องว่าง
ทางเศรษฐกิจ
- 4 ภาพลักษณ์ใหม่ (Branding) ที่เปลี่ยนไป
ต่อประเทศในห่วงโซ่อุปทาน
ทันสมัย มีส่วนร่วม
- 5 อนุภูมิภาคที่มี "คน" เป็นหัวใจ
ไม่เก็บไว้ข้างหลัง

“แล้วแม่น้ำสำคัญ 3 สายนี้ ให้ผ่านประเทศอะไรกันบ้าง?”

แม่น้ำอิรวاديไหลผ่านเมียนมา แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านไทย ส่วนแม่น้ำโขงไหลผ่านทั้งไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ดังนั้น จึงจำกันได้ง่าย ๆ ว่า ประเทศสมาชิกของ ACMECS มีทั้งหมด 5 ประเทศ คือ เมียนมา ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนามนั่นเอง

“ACMECS มีข้อเพื่ออะไร?”

ประเทศไทยได้ริเริ่มยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจนี้ เพื่อใช้เป็นกลไกในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจบริเวณชายแดนของห้วย 5 ประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหั้งการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการเกษตร เพราะไทยมีที่ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างกลุ่ม 5 ประเทศนี้ และต้องการสนับสนุนให้ประเทศเพื่อนบ้านของเราได้พัฒnar่วมกันมากขึ้น เชื่อมโยงกันมากขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นคงและมั่งคั่งอย่างยั่งยืนร่วมกัน

ความร่วมมือภายใต้ ACMECS มีหลายสาขาที่เป็นประโยชน์กับประชาชนส่วนใหญ่ของทุกประเทศ เช่น เรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม แต่สาขาที่โดดเด่นและใกล้ตัวเรามากที่สุด คือ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม หรือ ‘Connectivity’ เพราะการมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกจะช่วยให้เราเดินทางไปมาหาสู่กันได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น และทำให้ต้นทุนการขนส่งต่าง ๆ ลดลงตามไปด้วย

เสาหลักที่ 1 ของแผนแม่บท ACMECS Seamless Connectivity

Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy ระยะ 5 ปี

การเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อในอนุภูมิภาค

1 เส้นทางคมนาคมขนส่งที่ยังขาดหาย

เดินทางถึงกัน การค้า การลงทุน และการบริการ คล่องตัว

2 โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล

โยงใยเครือข่ายอ่อนไลน์ริมชาย การค้า การลงทุน อับไว

3 โครงสร้างพื้นฐานและความเชื่อมโยงทางพลังงาน พัฒนาโครงข่ายพลังงาน สร้างระบบทาน้ำมันคงยั่งยืน

เสาหลักที่ 2 ของแผนแม่บท ACMECS Synchronized ACMECS

Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ระยะ 5 ปี

การสอดประสานด้านเศรษฐกิจ

1 การค้า การลงทุน และอุตสาหกรรม

กฎระเบียบที่ปฏิบัติได้ง่าย และ สอดคล้องกันในทุกประเทศ

2 ความร่วมมือด้านการเงิน

ระดมทุนเพื่อการพัฒนา ลดเชื่องว่างทางเศรษฐกิจ

เสาหลักที่ 3 ของแผนแม่บท ACMECS

Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ระยะ 5 ปี

Smart and Sustainable ACMECS

การพัฒนาภูมิภาคอย่างยั่งยืนและเป็นวัตถุประสงค์

1 การพัฒนากรีฑายุทธ์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ พัฒนาคน ลดความเหลื่อมล้ำ

2 ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม

ร่วมมือในการจัดการสิ่งแวดล้อม

3 การเกษตรอย่างยั่งยืน

เพิ่มผลผลิตการเกษตร สู่ความมั่นคงทางอาหาร

4 การท่องเที่ยว

พัฒนาแหล่ง ชูการท่องเที่ยว เป็นหนึ่งเดียวในอนุภูมิภาค

5 สาธารณสุข

สุขภาพดีทั่วหน้า ประชาเรือง

ไทย

เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 วันที่ 15 – 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

“เราเชื่อมโยงอะไรกับบ้าน”

- มิติด้าน hardware หมายถึง โครงสร้างต่าง ๆ ถนน สะพาน และทางรถไฟ เช่น โครงการยกระดับเส้นทางหมายเลข 12 จากเมืองท่าแขวงแขวงคำม่วน (ลาว) ถึงด่านนาพաว ที่ชายแดนลาว - เวียดนาม และการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมบ้านเชียงเมนและหลวงพระบาง
- มิติด้าน software หมายถึง กฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกให้เราใช้ประโยชน์จาก hardware ได้อย่างเต็มที่ กฎระเบียบในการข้ามแดนและพิธีการศุลกากร เช่น โครงการจัดทำข้อตกลงและกฎระเบียบการขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างประเทศไทยและคôte d'Ivoire (ACMECS Single Window Transport Cooperation)

ถึงตอนนี้ ถ้ายังไม่เห็นภาพ “ประชาชนลุ่มน้ำโขงที่เชื่อมโยงกัน” อยากให้ท่านผู้อ่านลองนึกภาพตามความฝันที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว 5 ประเทศทั่วภูมิภาค ด้วยถนนที่ลัดเลาะข้ามประเทศได้ถึงกัน เช่น เส้นทางหมายเลข 9 เชื่อมโยงไทย - ลาว - เวียดนาม ทำให้เราสามารถรับประทานอาหารเช้าที่จังหวัดมุกดาหาร แล้วผ่านไปรับประทานอาหารกลางวันที่แขวงสะหวันนะเขตในลาว และพอตกเย็นก็แวะไปดินเนอร์ที่จังหวัดกวางจิไนเวียดนาม หรือจะเลือกไปทางเส้นทางหมายเลข 3 ก็ได้ เพราะเป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงไทย - ลาว - จีน เมื่อกัน แม้ยังมี ACMECS Single Visa คือ การขอวีซ่าแค่ครั้งเดียวแต่ไปได้ทุกประเทศ เมื่อนวีซ่าเชงเก้นของยุโรป และมีโครงการยกระดับเครือข่ายรองรับอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและการพัฒนาระบบสายส่งไฟฟ้าให้ทั่วถึงด้วยงานนี้เรา จะได้เล่นแน่ใจ มีไฟสว่าง เดินทางสะดวก สมกับเป็น ACMECS ยุคดิจิทัลจริง ๆ

ACMECS CEO Forum
อีกหนึ่งเวทีแลกเปลี่ยน
ข้อมูล บุนมอง
และประสบการณ์
ระหว่างภาครัฐ
ภาคเอกชน
และสถาบันการเงิน

“กลไกการทำงานของ ACMECS มีอะไรบ้าง?”

กลไกดังกล่าวประกอบไปด้วย

- การประชุมผู้นำ จัดทุก 2 ปี เพื่อคุยกันว่าจะจับมือกันไปทำอะไร และมุ่งหน้าไปทางไหน มีเอกสารผลการประชุมไว้อ้างอิงว่าตกลงกันไว้อย่างไร
- การประชุมรัฐมนตรี มีภาระตรวจสอบการทำงานของประเทศเป็นแม่ган
- การประชุมระดับเจ้าหน้าที่และคณะทำงาน เป็นผู้ลงมือปฏิบัติในรายละเอียด

การประชุมผู้นำ

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อีรవัดี - เจ้าพระยา - แม่ข่าย
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ACMECS

จัดมาแล้ว 7 ครั้ง

“รู้หรือไม่? ไทยเป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8”

ไทยเพิ่งเป็นเจ้าบ้านต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ผู้นำประเทศสมาชิก ACMECS หั้ง 5 ประเทศ ได้เชิญผู้แทนจากนักลงทุนภูมิภาค และผู้บริหารบริษัทเอกชน มาแลกเปลี่ยนความเห็นและมุ่งมองในการพัฒนาสู่ประชาคมลุ่มน้ำโขงที่เข้มแข็ง กัน รวมทั้งเป็นครั้งแรกที่มีการจัดทำแผนแม่บท 5 ปี (2562 - 2566) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของ ACMECS ให้ “ทำงานน้อยลง แต่ได้ผลงานมากขึ้น” เพื่อประโยชน์และอนาคตที่สดใสร่วมกันของประชาชนในลุ่มน้ำโขงนั่นเอง

ปิดจัดการประชุม
ด้วยภาพแห่งความสามัคคี
โดยทุกฝ่ายจะช่วย
ผลักดันความร่วมมือ
เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา
อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
ให้ก้าวเดินไปด้วยกัน

บันทึก

ACMECS

2018

14 มิถุนายน 2561 เวลา 10.00 น.

“ประธานาธิบดีเมียนมา ว.25 รองแรมที่พัก เวลาเน” เสียงวิทยุสื่อสารแจ้งเตือนให้เจ้าหน้าที่ทุกคนทราบว่า ผู้นำที่จะเข้าร่วมการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 คนแรกเดินทางถึงกรุงเทพฯ แล้ว โดยเป็นอีกภาระหนึ่งที่ไทยได้เป็นเจ้าภาพการประชุมระหว่างประเทศครั้งสำคัญและได้ต้อนรับผู้นำต่างแดนพร้อมกันถึง 4 ประเทศ

การเตรียมการต่าง ๆ เริ่มขึ้นหลายเดือนก่อนหน้านี้นั้น เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศหลายกรมกอง ถูกกระดุมมาช่วยงานทุกส่วน ในช่วงที่ฝ่ายสารัตถะ คร่ำเคร่งกับการหารือกับประเทศสมาชิกเพื่อเตรียม ยกร่างแผนแม่บท 5 ปีของ ACMECS ฝ่ายอำนวยการ ได้เตรียมการแสดง คัดเลือกเมนู สำรองรองแรมที่พัก และคัดเลือกทีมเจ้าหน้าที่ประสานงานหรือ liaison officer (LO) คู่ขานกันไป ส่วนฝ่ายพิธีการเตรียม

พิธีต้อนรับ - ส่งผู้นำที่สนามบิน และฝ่ายรักษาความปลอดภัยลงพื้นที่สำรวจ
จุดทางกำลัง โดยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายหน่วยทำหน้าที่ อารักขาผู้นำต่างชาติและรักษา^๔
ความปลอดภัยสถานที่ประชุมที่โรงแรมแซงกรี-ลา

สำหรับฝ่ายประชาสัมพันธ์ได้ทยอยดำเนินการตามช่องทางต่าง ๆ
ซึ่งเข้มข้นยิ่งขึ้นเมื่อใกล้ถึงวันงาน โดยได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงาน
ทั้งหลายด้วยดี เช่น บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด ได้นำ infographic
ขึ้นจอในสนามบินทั่วประเทศ ส่วนกรุงเทพมหานครได้จัดทำป้ายต้อนรับ^๕
ตามจุดสำคัญ และธนาคารกรุงไทยช่วยประชาสัมพันธ์ทางเครื่อง ATM
รวมทั้งสื่อมวลชนและส่วนราชการต่าง ๆ

ทุกฝ่ายพร้อมแล้วที่จะต้อนรับแขกเมืองและผู้เข้าร่วมการประชุมทุกคน
สื่อมวลชนทั้งไทยและเทศเริ่มรับบัตรประจำตัวเข้างานตั้งแต่บ่ายวันที่
14 มิถุนายน ที่ศูนย์สื่อมวลชน เพื่อเตรียมรายงานข่าวการประชุมครั้งสำคัญ

ACMECS

บุญศรัสด์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรവดี - เจ้าพระยา - แม่โขง
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8

15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

8th
ACMECS
SUMMIT
BANGKOK THAILAND 2018

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

15 มิถุนายน 2561 ณ ห้องบอลรูม 1 โรงแรมแซงกรี-ลา

การประชุม ACMECS CEO Forum ในเช้าวันนี้ เป็นครั้งแรกที่ได้เชิญผู้นำ ACMECS ผู้บริหารสถาบัน การเงินระหว่างประเทศ และผู้บริหารบริษัทชั้นนำ ในภูมิภาค มาแลกเปลี่ยน ข้อมูลและมุมมองเกี่ยวกับ แนวทางประสานงานและ ร่วมมือกันเพื่อช่วยพัฒนา ACMECS ให้บรรลุเป้าหมาย ตามแผนแม่บท 5 ปี

ก่อนการประชุมจะเริ่ม ผู้เข้าร่วม การประชุมเยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับคัดเลือกแล้วว่า เป็นของดี ของเด่นของแต่ละท้องถิ่น เช่น ผ้าไหม ผ้ามัดย้อม เครื่องจักสาน เครื่องห้อม ผู้แทนหลายท่านยืนสนทนากัน อย่างอกรสมบูรณ์โถงหน้าห้องบอลรูม เมื่อมองผ่านผนังกระจกจะส่องออกไป และเห็นเรือสัญชาติไปมาในลำน้ำเจ้าพระยา หนึ่งในสามสายน้ำที่เป็น ที่มาของชีวิตรอบความร่วมมือ ของ ACMECS ความสำคัญของทรัพยากร น้ำสะท้อนอยู่ในโลโก้การประชุม

ผู้นำจากประเทศต่าง ๆ และภาริยาเยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับคัดเลือกแล้วว่า เป็นของดีของแต่ละท้องถิ่น กับประเทศไทย

รูปส่ายน้ำในลวนเป็นเลข 8 สื่อถึงการประชุมผู้นำครั้งที่ 8 ทีมงานซ่อง NBT รวมทั้งพิธีกรภาคภาษาไทยและอังกฤษเตรียมตัวถ่ายทอดสดการประชุมให้ประชาชนติดตามบริษัทฯ และรับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้บรรยายโดยมีผู้นำ 3 ชาติเข้าร่วมในช่วงต้นของ CEO Forum ได้แก่ นายกรัฐมนตรีไทย และกัมพูชา และประธานาธิบดีเมียนมา

การประชุมใช้เวลาไม่ถึงครึ่งวัน แต่ได้สาระที่เป็นประโยชน์ในระยะยาว ที่ประชุมเห็นว่า ACMECS ต้องเร่งปรับตัวให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งผลกระทบต่อการทำธุกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น อีคอมเมิร์ซ พินเทค ซึ่ง ACMECS เริ่มต้นได้ถูกทางแล้วจากการกำหนดให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บท ดร. วิรไท สันติประภพ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยลดต้นทุนการทำธุกรรม จึงสนับสนุนให้มีความร่วมมือในระดับภูมิภาค เช่น ASEAN Banking Integration Framework ซึ่งมีความคืบหน้าด้วยดี ส่วนในด้านการค้าชาย นายวิชาวด หลิว เจ้าพ่อบริษัทออนไลน์ JD.com จากแดนมังกรเห็นว่า เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค ขنانใหญ่ ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคติดต่อกันได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านคนกลาง และทำให้เข้าถึงตลาดใหม่ ๆ ได้สะดวกยิ่งขึ้น บริษัท JD.com ตั้งเป้าที่จะทำตลาดในประเทศ ACMECS เพื่อช่วยให้ผู้บริโภคชาวจีนสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในประเทศไทย ได้

นอกจากนี้ ACMECS ต้องพิจารณาหาพันธมิตรนอกภูมิภาค เพื่อช่วยขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนแม่บท ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เสนอให้ ACMECS ร่วมมือกับ Pan Pearl River Delta (PPRD) ซึ่งครอบคลุม 11 ประเทศและเขตปักครองพิเศษทางใต้ของจีน เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อ Belt and Road Initiative (BRI) ด้วย ในขณะเดียวกัน ผู้แทนธนาคาร Japan Bank for International Cooperation (JBIC) ยืนยันความพร้อมที่จะร่วมมือกับ ACMECS ในการพัฒนาและขยายเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)

ข้อสรุปที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ภาคเอกชนมีโอกาสเปิดกว้างอย่างมากที่จะแสดงบทบาทเป็นหัวส่วนกับภาครัฐในโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของ ACMECS โดยเฉพาะในรูปแบบ Public-Private Partnership (PPP) ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาแหล่งทุนสำหรับโครงการมูลค่าสูง ส่วนสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น ธนาคาร Asian Development Bank (ADB) ธนาคาร Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) ก็มีอิทธิพลเลือกหนึ่งคือ การสนับสนุนงบประมาณในกองทุน ACMECS ที่จะจัดตั้งขึ้น

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี กล่าวปาฐกถาพิเศษในการประชุม ACMECS CEO Forum ซึ่งเป็นเวทีการประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลและบูรณาการระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

16 ມິດຸນາຍນ 2561 ລ ໂຮງແຮມແຊັງກຣີ-ລາ

ໄທຢູ່ເປັນຜູ້ເສັນອກ່ອຕັ້ງ ACMECS ເມື່ອປີ 2546 ແລະ ມີໂອກາສໄດ້ເປັນເຈົ້າກາພ
ຈົດກາຮປະຊຸມຜູ້ນໍາຄົງນີ້ເປັນຄົງທີ່ສອງໃນຮອບ 15 ປີ ກາຮເຕີຍມກາຮທຸກອ່າງ
ຈຶ່ງໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນອ່າງຍິ່ງກັບກາຮປະຊຸມຜູ້ນໍາ ທັກກາຮຫັກຫ້ອມພິຮີເປີດ
ແລະກາຮແດລງຂ່າວຂອງນາຍກັ້ງສູມນົມຕີ ຮວມທັກກາຮຈັດນິທຣສກາຮມັດຕິມີເດີຍ
ແສດງຄວາມເປັນມາ ພົມນາກາຮ ແລະ ພົມສໍາເຮົ້າຂອງ ACMECS ທີ່ໜ້າໜ້ອງບອລຽມ
ສໍ່ມວລ໌ຈັນນັບຮ້ອຍຮ່ວມຕົວທີ່ສູນຍື່ສໍ່ມວລ໌ຈັນແຕ່ເຊົ້າ ເພື່ອເຕີຍມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່
ຕຽຈສອບອຸປະກົດຕາມມາຕຽກຮ່າຄວາມປລອດກັຍ

ໄກລ້ວເລາ 09.00 ນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ LO ປະຈຳນາຍກັ້ງສູມນົມຕີກົມພູ້າ ສປປ.ລາວ
ແລະເວີ່ຍດນາມ ແລະ ປະຮານາຮີບດີເມີນມາ ທຍອຍແຈ້ງວ່າ ຜູ້ນໍາແຕ່ລະປະເທສ
ກຳລັງມຸ່ງໜ້າສູ່ໜ້ອງບອລຽມ ທີ່ນາຍກັ້ງສູມນົມຕີໄທຍຣອຕ້ອນຮັບ ເມື່ອຜູ້ນໍາທັງ 5 ປະເທສ
ປະຈຳທີ່ໃນໜ້ອງປະຊຸມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປັດປະຕູໄມ່ໃຫ້ໂຄເຂົາອອກເພື່ອຄວາມປລອດກັຍ
ແລະ ຄວາມເຮີຍບ້ອຍ ທຸກຄົນຮອັບຮັບສູນທຽບພົນຂອງນາຍກັ້ງສູມນົມຕີ ແລະ ສາຮແສດງ
ຄວາມຍິນດີຈາກນາຍກັ້ງສູມນົມຕີສາຫາຮານຮັງສູປະຫານຈື່ນ ນາຍກັ້ງສູມນົມຕີຢູ່ປຸ່ນ
ຮັງສູມນົມຕີວ່າກາຮກະທຽວກາຮຕ່າງປະເທສເກາຫລີໄດ້ ຮັງສູມນົມຕີວ່າກາຮກະທຽວ
ກາຮຕ່າງປະເທສອອສເຕຣເລີຍ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫາຮສຕາບັນກາຮເງິນຮ່ວ່າງປະເທສບາງແໜ່ງ

“Towards an Integrated and Connected Mekong Community”

“ການກ້າວສູ່ປະເທດມານແມ່ນໂບນີ້ເຊື່ອມໂຍງກັນ”

ໄທ

ເປັນເຈົ້າກາພາກປະເທດມານ ACMECS ຄຣັງກີ 8 ວັນທີ 15 – 16 ພຶດຖາຍນ 2561 ກິດຮຸງເກີພີ

Ministry of Foreign Affairs
ກະທຽບງານການຕ່າງປະເທດ

ໄທໄດ້ກໍານົດຫວ້າຂ້ອງກາປະຊຸມ
ວ່າ “ການກ້າວສູ່ປະເທດມານແມ່ນໂບນີ້
ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ” ເພື່ອເນັ້ນຢຳຄື່ນເປົ້ານາຍ
ຂອງ ACMECS ທີ່ມຸ່ງເນັ້ນການເຊື່ອມໂຍງ
ທາງເສດຖະກິຈຈະຫວ່າງປະເທດສາມາຊີກ
ເພື່ອລັດຊ່ອງວ່າງການພັດນາ ແລະ ສົ່ງເສຣີນ
ການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິຈອ່າງຍິ່ງຍິ່ນ
ໂດຍທີ່ປະຊຸມໄດ້ຮັບຮອງເອກສາວ 2 ລັບບັນ
ທີ່ຈະເປັນແນວທາງດໍາເນີນການໃຫ້ບວດລຸ
ເປົ້ານາຍດັ່ງກ່າວ ໄດ້ແກ່ ປົງປົງລູ້າ
ກຽງເກີພີ ແລະ ແຜນແມ່ນຳທ ACMECS
ຮະຍະ 5 ປີ (2562 - 2566)

ຜູ້ນໍາຈາກປະເທດສາມາຊີກ ACMECS
ເດີນໝາຍເປັນການມັດຕິນີ້ເຕີຍກີ່ແສດງຄວາມເປັນນາ ພົມບາກາ
ແລະ ພົມສໍາເລົງຂອງ ACMECS ບ້າວເລີນຫຼາກ້ອງບວດຮຸນ

การประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 มีข้อริเริ่มใหม่ ๆ หลายอย่าง นอกจากการจัดทำแผนแม่บทฉบับแรก เพื่อปรับโครงสร้างของ ACMECS ให้ทันสมัย และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกแล้ว ยังเป็นครั้งแรกที่เชิญประเทศหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และภาคเอกชนเข้าร่วม รวมทั้งยังมีการหารือเกี่ยวกับการตั้งกองทุน ACMECS เพื่อเป็นแหล่งทุนให้โครงการตามแผนแม่บทด้วย

แผนแม่บท 5 ปีที่กล่าวไปในตอนต้น มีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่

(1) การเสริมสร้างความเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อเพื่อเติมเต็มเส้นทางคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล และการเชื่อมโยงโครงข่ายด้านพลังงานที่ยั่งหาดใหญ่

(2) การสอดประสานด้านเศรษฐกิจ โดยเน้นการปรับแก้กฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกัน และความร่วมมือในการเงิน

(3) การพัฒนาอนุภูมิภาคอย่างยั่งยืนและมีนวัตกรรม โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการใช้เทคโนโลยี

แผนแม่บท ACMECS ระยะ 5 ปี ค.ศ. 2019 - 2023

วิสัยทัศน์ “Building ACMECS CONNECT by 2023”

ประกอบด้วย 3 เสาหลัก หรือ 3S

1

Seamless Connectivity

การเชื่อมโยงทุกอย่างให้เป็นอิฐเดียว

- เส้นทางคมนาคมทุกประเภทที่อ่อนนุบำรุง
- โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล
- โครงสร้างพื้นฐานและความเชื่อมโยงทางพลังงาน

2

Synchronized ACMECS

การจัดการเชื่อมต่อทุกอย่าง

- การค้า การลงทุน และอุตสาหกรรม
- ความร่วมมือด้านการเงิน

3

Smart and Sustainable ACMECS

การพัฒนาภูมิภาคอย่างยั่งยืนและยั่งคง

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อยั่งยืน
- ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม
- การเกษตรอย่างยั่งยืน
- การท่องเที่ยว
- สาธารณสุข

ไทย

เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 วันที่ 15 – 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

อธิบายเป็นภาษาง่าย ๆ คือ ACMECS ต้องการทำให้ประเทศไทย เชื่อมโยงกันทางเศรษฐกิจในมิติต่าง ๆ ให้มากที่สุด เช่น เส้นทางคมนาคม เครือข่ายดิจิทัล เครือข่ายพลังงาน การกำหนดกฎระเบียบ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนเดินทางข้ามแดนและทำธุกรรมทางเศรษฐกิจ ได้สะดวกและประหยัดต้นทุนที่สุด โดยในช่วง 2 ปีข้างหน้า จะเน้นโครงการ ตามระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor - EWEC) และโครงการพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor - SEC) โดยตั้งเป้าหมายในการลดระยะเวลาเดินทาง และขนส่งสินค้า โดยเส้น EWEC จากเมืองมาเลเซียในเมียนมา ผ่านไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไปท่าเรือดานังในเวียดนาม จากที่ใช้เวลาเกือบ 5 วัน เป็น 30 กว่าชั่วโมงให้ได้

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี
กล่าวถ้อยแถลง
ในการประชุม
ACMECS ครั้งที่ 8

นอกจากนี้ผู้นำ ACMECS เห็นพ้องกันว่า การดำเนินการภายใต้แผนแม่บท ACMECS ควรมีแหล่งเงินทุนที่ชัดเจนและยั่งยืน ไทยจึงได้เสนอให้ตั้งกองทุน ACMECS เพื่อรدمทุนสำหรับพัฒนาโครงการต่าง ๆ โดยไทยจะมอบทุนเริ่มต้นในการก่อตั้งจำนวนหนึ่ง ซึ่งยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจะเปิดโอกาสให้หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีความร่วมในกองทุนได้ โดยจะมีการประชุมของประเทศไทยและ ACMECS เพื่อหารือรายละเอียดต่อไปภายในปีนี้

16 มิถุนายน 2561 ณ มิวเซียมสยาม

เข้าวันเดียวกันกับที่ผู้นำกล่าวถ้อยແດลงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้องประชุม ไทยได้จัดกำหนดการแยกสำหรับคู่สมรสผู้นำและรัฐมนตรีเพื่อไปเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทยที่มิวเซียมสยาม หลังจากนั้น ภริยานายกรัฐมนตรีได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันแก่คณะที่จัดพงษ์วิลลาริมแม่น้ำเจ้าพระยาอาหารไทยโบราณ เช่น ม้าส่อและต้มยำกุ้ง เป็นส่วนหนึ่งของเมนูเด่นที่คณะได้ลิ้มลองไปพร้อมกับการชมทัศนียภาพของพระปรงค์วัดอรุณฯ

การสานสัมพันธ์ไม่ตรึงระหว่างประเทศไทยไม่ได้เป็นภารกิจของผู้นำเท่านั้น แต่คู่สมรสสามารถทำหน้าที่เชื่อมสัมพันธ์ผ่านหลังบ้านได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแวดวงอาชีวันชีวผู้นำและคู่สมรสมักจะได้พบปะกันบ่อยครั้ง กล่าวได้ว่าในเข้าวันนี้ การทูตไทยประสบผลทั้งในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวอาชีวันและ ACMECS

ภายหลังการประชุมผู้นำต่างประเทศเริ่มเดินทางกลับทีม LO และเจ้าหน้าที่ตัวรัวจติดตามไปส่งที่สนามบิน บรรยากาศความคึกคักที่โรงแรมแซงกรี-ลา ที่มีผู้คนพลุกพล่านมา 2 - 3 วันเริ่มกลับสู่สภาพปกติ ทีมออร์แกไนเซอร์เริ่มเก็บเวทีและจาก สือมวลชนเร่งเขียนข่าวแข่งกับเวลาเพื่อรายงานผลการประชุม แผนแม่บท 5 ปีและข้อเสนอตั้งกองทุน ACMECS ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ และเป็นข่าวพาดหัวของหลายสำนัก

รองศาสตราจารย์ นราพร จันกรโอชา ภริยานายกรัฐมนตรี
นำคู่สมรสผู้นำและรัฐมนตรี เยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ OTOP

ACMECS ก่อตั้งมาแล้ว 15 ปี จึงได้เวลาปรับภาพลักษณ์ให้เข้ากับยุคสมัย และตอบโจทย์การพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิผล ACMECS มีศักยภาพที่โดดเด่นเป็นทุนเดิม เพราะหากคำนึงถึงพัฒนาการต่าง ๆ ในภูมิภาค ได้แก่ การเป็นประชาคมอาเซียน ความตกลง Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) Belt and Road Initiative (BRI) แนวคิดอินโด-แปซิฟิก และความตกลง Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership (CPTPP) จะเห็นว่า ACMECS ต้องอยู่กึ่งกลางของพัฒนาการเหล่านี้ทั้งสิ้น ดังนั้น โอกาสที่จะขยายผลให้เกิดความเจริญมั่งคั่ง แก่อนุภูมิภาคจึงไม่ไกลเกินเอื้อม

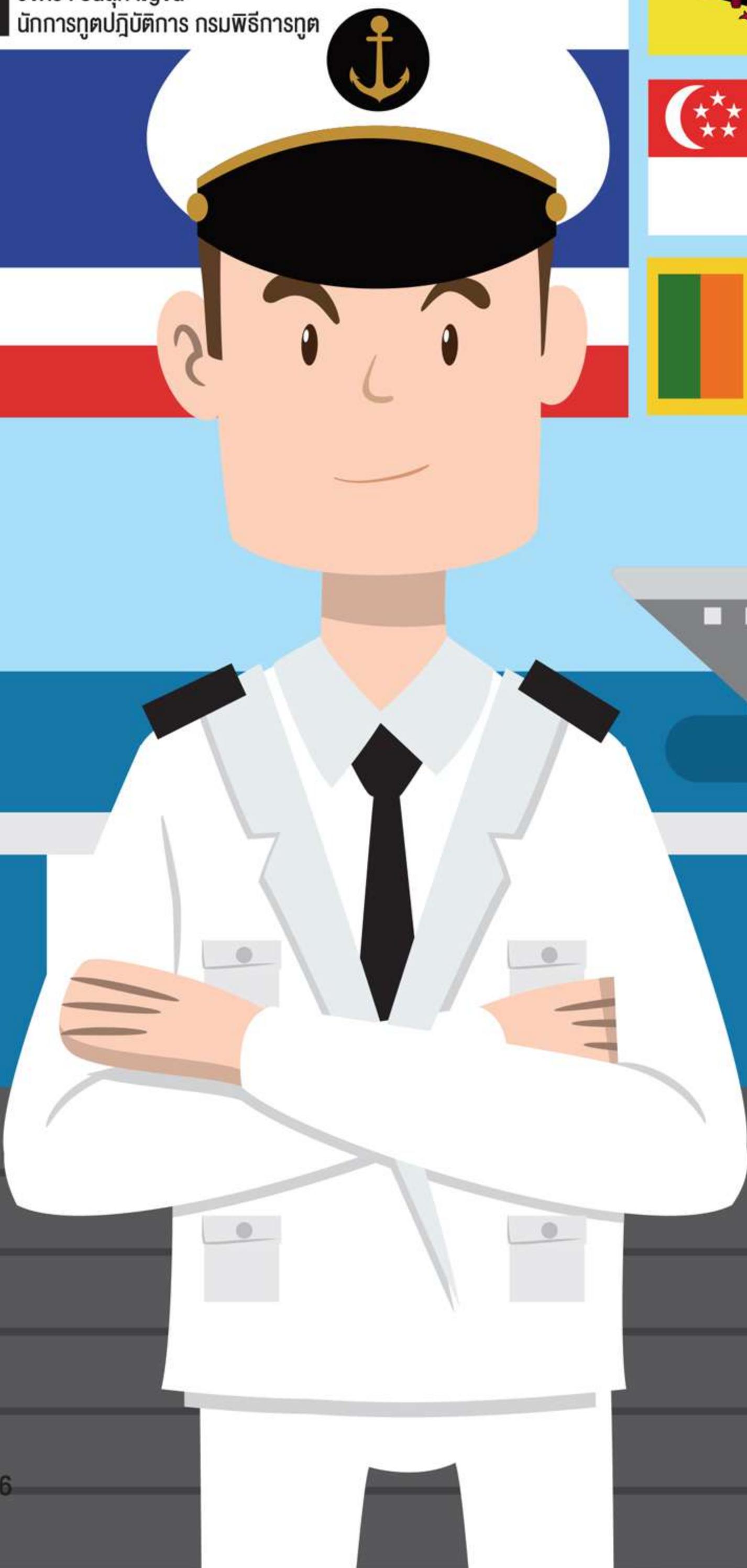
ส่งท้าย ACMECS 2018

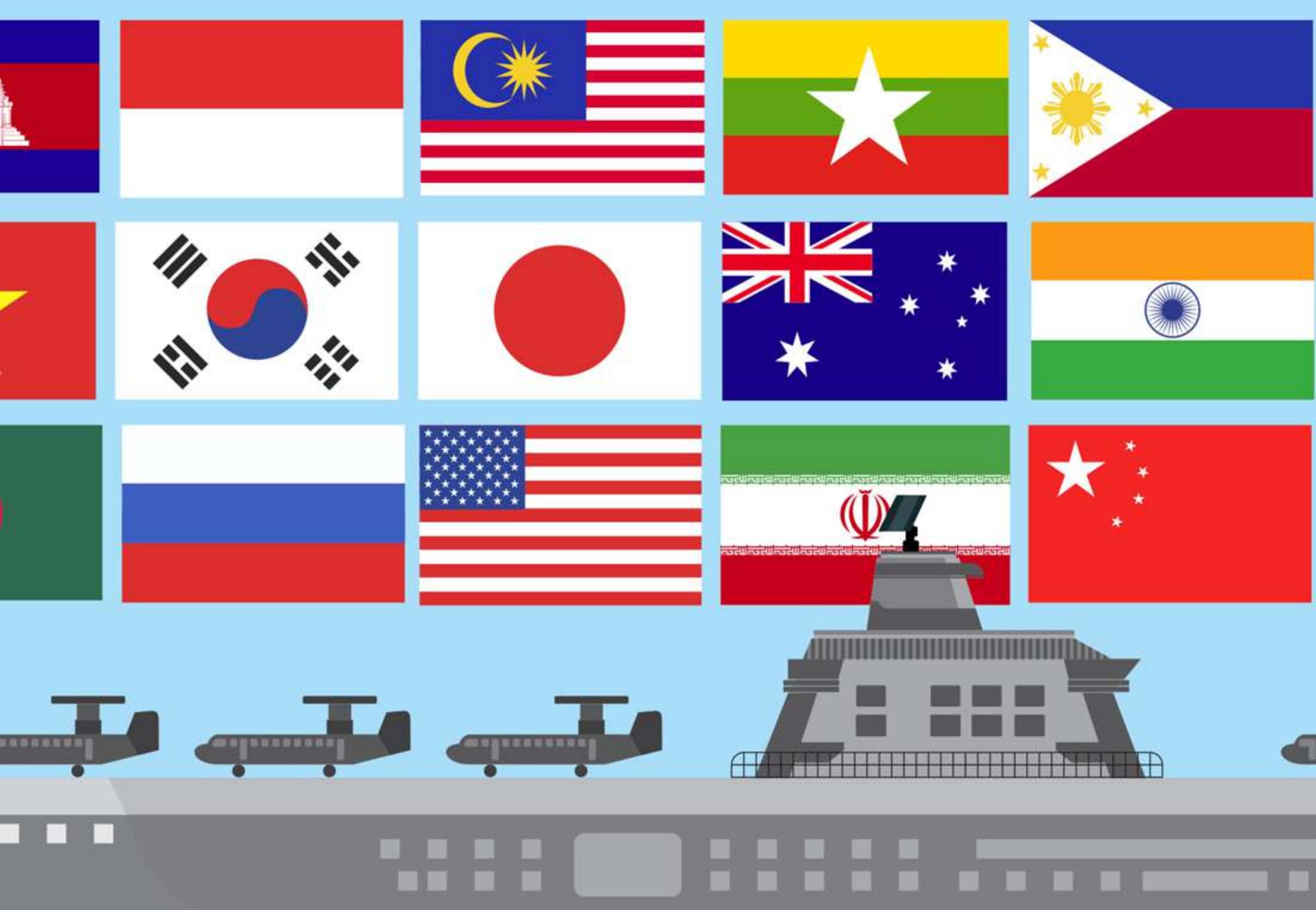
“นรม. สปป.ลาว เดินทางกลับ 20.50 น. 16/06/61 สวภ.” เป็นข้อความประสานงานสุดท้ายในไลน์กลุ่มทีมงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ประจำวันนั้น ผู้นำประเทศสุดท้ายเดินทางกลับบ้านแล้วผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอย่างทุ่มเทมากหลายวันแยกย้ายกลับที่ตั้ง เหลือแต่การกิจกรรมติดตามผลและดำเนินการตามมติที่ประชุมให้เป็นรูปธรรม อาจถือได้ว่า การประชุม ACMECS เป็นการซ้อมใหญ่ก่อนที่ไทยจะเป็นประธานอาเซียน ในปีหน้า ซึ่งจะเป็นหัวเวลาที่ทุกฝ่ายต้องร่วมแรงร่วมใจทำหน้าที่เจ้าบ้านที่ดี อีครั้งหนึ่ง เพราะจะมีการประชุมและกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตลอดปี 2562

ເຮືອງ

ວົງຈີດ ອນສຸກາລູຈ່າ
ນັກການຄູຕປະກົບຕິການ ກຣມພິເກຣມຄູຕ

เกร็ดความรู้ด้านพิธีการทูต :

ควันหลงจากการนุมทกทางเรือนานาชาติ

ครบรอบ 50 ปี
การก่อตั้งอาเซียน

เรือรบจากประเทศไทยที่เข้าร่วม มหกรรมทางเรือนานาชาติ
ครบรอบ 50 ปี การก่อตั้งอาเซียน หรือ ASEAN International
Fleet Review : ASEAN IFR 2017

เมื่อวันที่ 13-22 พฤศจิกายน 2560 ประเทศไทยโดยกองทัพเรือไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมทางเรือนานาชาติ ในโอกาสครบรอบ 50 ปีการก่อตั้งอาเซียน หรือ ASEAN International Fleet Review : ASEAN IFR 2017 ณ เมืองพัทยา จ.ชลบุรี ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้เป็นกิจกรรมสำคัญระดับประเทศ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในการตรวจพลสวนสนามทางเรือ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มาร่วมงานได้ชื่นชมขบวนพาเหรดทางบกของกำลังพลจากกองทัพเรือไทยและนานาชาติรวม 19 ประเทศ อีกทั้งยังได้สัมผัสกับบรรยากาศของอ่าวพัทยาที่รายล้อมไปด้วยเรือรบจากนานาประเทศที่มาร่วมกว่า 25 ลำ จาก 18 ประเทศพร้อมด้วยเรือรบไทย

การที่เรือรบจากต่างประเทศจะเข้าสู่น่านน้ำไทยหรือมาเยือนประเทศไทย
ได้นั้น รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ต้องขออนุญาตอย่างเป็นทางการผ่านช่องทาง
ทางการทูต หรือที่เรียกว่า Diplomatic Clearance โดยจะต้องส่งข้อมูลสำคัญ
เกี่ยวกับเรือรบลำนั้น ๆ อาทิ รายชื่อ กํปตันเรือและลูกเรือ ประเภทเรือ
วัตถุประสงค์การขอผ่านเข้ามาเยือน สถานที่และช่วงเวลาของการเข้าจอด
เทียบท่าให้กรมพิธีการทูต กระทรวงการต่างประเทศเพื่อแจ้งต่อกองทัพเรือ
ในการขออนุญาตและอำนวยความสะดวกตามที่ได้รับอนุญาต

սրբագր
խօնավագի
ուրացածութեա
քայլութեա

การจัดงานดังกล่าวเป็นความสำเร็จอย่างยิ่งของประเทศไทย
ในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ จากการที่มีมิตรประเทศ
ส่งเรือรบและผู้แทนเข้าร่วมงานกว่า 40 ประเทศ โดยบทบาทสำคัญของ
กรมพิธีการทูต นอกจากการเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลความมั่นคงของประเทศไทย
ผ่านการสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจ และกระชับสัมพันธ์ไม่ตรึงระหว่างมิตรประเทศแล้ว
ยังทำให้แต่ละประเทศได้มีโอกาสสร้างความคุ้นเคยและประจำตัวในภูมิภาค
และเทคโนโลยีทางเรือระหว่างกัน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการรักษาความมั่นคง
และสันติภาพทางทะเลร่วมกัน รวมถึงการดำเนินการกิจด้านมนุษยธรรม
ในภูมิภาค เพื่อความผาสุกของประเทศไทยและประชาชนสืบไป

เชม่า SEMA การเต็บความ แห่งตุรกี

เชื่อว่า สำหรับผู้ที่เคยได้ยินชื่อประเทศตุรกีหรือเคยได้มายืนตุรกีสิ่งหนึ่งที่เห็นจนคุ้นตาและเป็นที่รับรู้โดยทั่วไป จนแทบกลายเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของประเทศสองทวีปนี้ ก็คือ การเต้นโดยบูรุษในชุดสีขาวสะอาดที่ยวคลุมตาตุ่มและสวมหมวกทรงกระบอกสีน้ำตาลเต้นมุนวนไปเรื่อย ๆ ซึ่งปัจจุบันในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ของตุรกี ไม่ว่าจะเป็นครอสตันบูล เมืองอิซเมียร์ เมืองคาปادเจีย ฯลฯ ต่างมีการจัดการแสดงดังกล่าวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นเรื่องปกติ แต่ที่จริงแล้ว การเต้นดังกล่าวเป็นมากกว่าการแสดงและมีต้นนາรวมถึงประวัติอันยาวนาน หลายร้อยปี

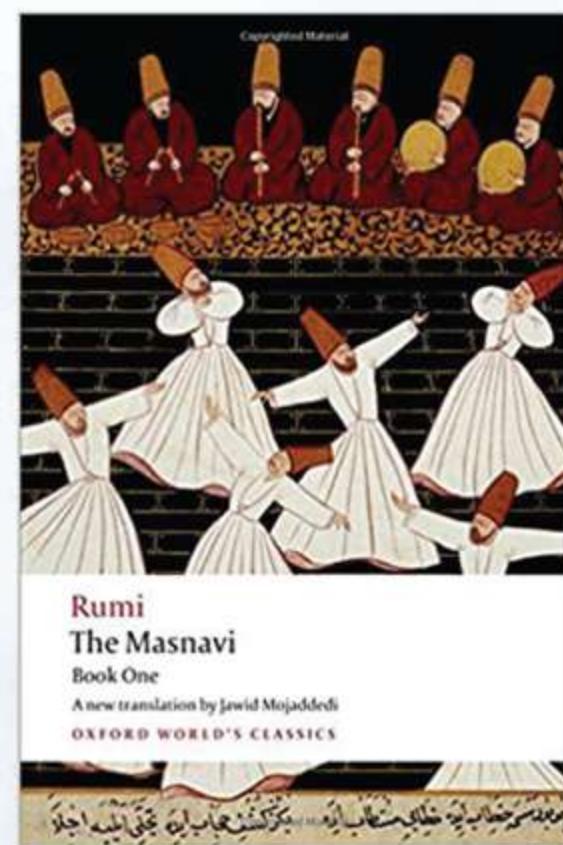
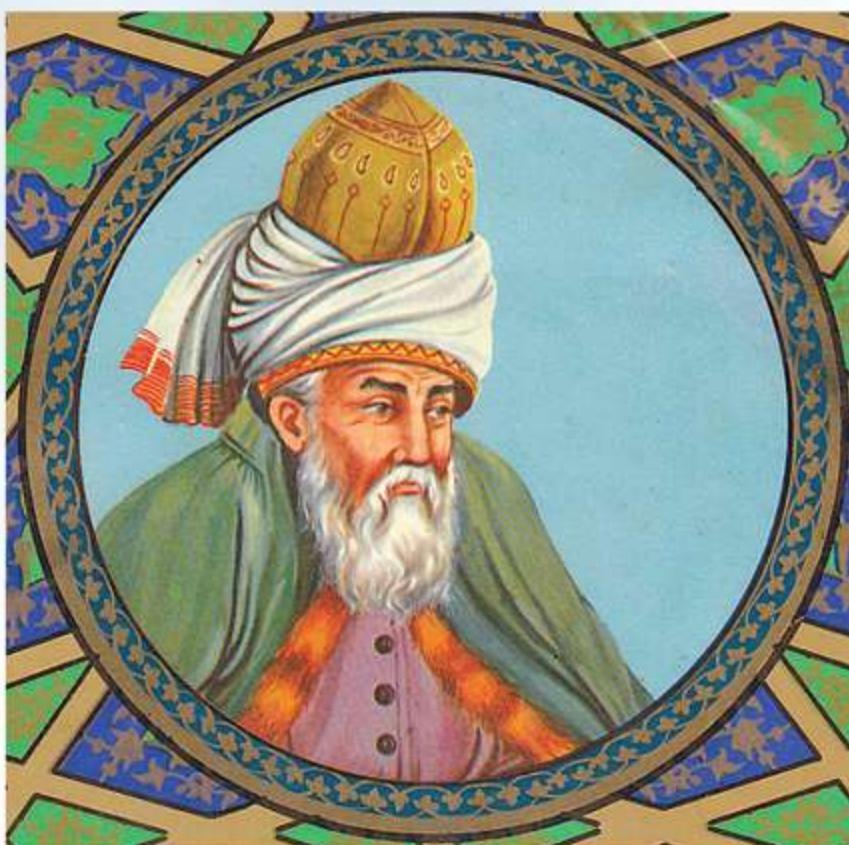
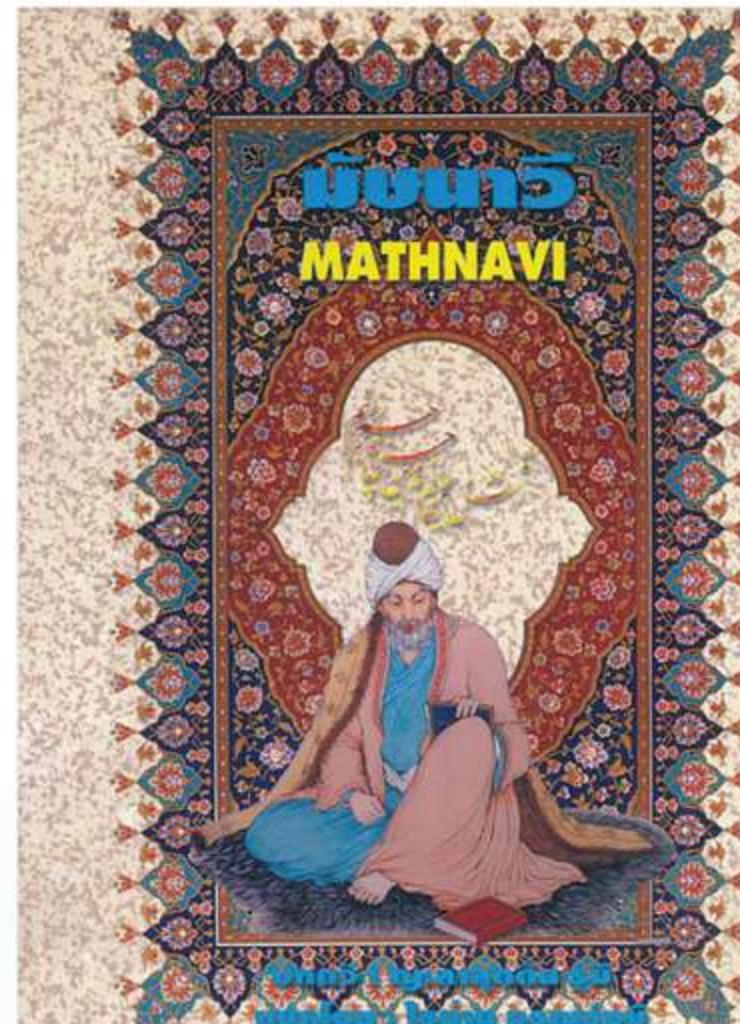

การเต้นดังกล่าวมีชื่อว่า เชม่า (Sema) แต่ก็เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในนาม “นักบัวลัทธิลมวน” (Whirling Dervish) ในโลกตะวันตก และเมื่อปี ค.ศ. 2008 UNESCO ได้จารึกพิธีกรรมดังกล่าวไว้ในบัญชีมรดกทางวัฒนธรรมแห่งมนุษยชาติ ที่จับต้องไม่ได้ (Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity) ภายใต้ชื่อ “พิธีเมฟเลวีเชม่า” (Mevlevi Sama Ceremony) ซึ่งคำว่า เชม่ามีความหมายว่า การรับฟังซึ่งเป็นการเจริญสติเพื่อแสดงความเคารพ และระลึกถึงพระเจ้า เชม่ามีจุดเริ่มต้นจากการเป็นพิธีกรรมทางศาสนา ในขณะที่เมฟเลวินน์ มาจากคำว่า เมอลانا (Mawlana) หรือ เมฟลانا (Mawlana) อันเป็นชื่อที่ศิษยานุศิษย์ยกย่องท่านญาณลาลูดดีน รูมี (Jalaluddin Rumi) หรือที่รู้จักทั่วไปในนามรูมี (Rumi) ผู้ก่อตั้งนิกายเมอลawi หรือนิกาย มัชนาวี ลัทธิซุฟี (Sufi) ซึ่งเป็นอีกแนวคิดหนึ่งของศาสนาอิสลาม ที่พัฒนามาจาก ประเทศเปอร์เซียและแผ่นดินใหญ่ไปทั่วเอเชีย โดยมีหลักการใหญ่คือ การใช้ แนวทางต่าง ๆ อาทิ การเข้าสมาธิ การภาวนา การภิกขชาจาร และการเต้นรำ เพื่อกระดับจิตวิญญาณภายในของมนุษย์เข้าสู่ความบริสุทธิ์ โดยในพิธีกรรม จะมีการบรรยาย การแสดงเพลง การท่องบทกลอนและการสวามนต์ด้วย ซึ่งต่างจากอิสลามจะแสดงลักษณะที่เน้นความเคร่งครัดในหลักการและมีความศรัทธา เป็นกรอบแห่งการประพฤติปฏิบัติ

ท่านรูมีเป็นนักปราชญ์ กวี นักรหัสนิย มักกูหามาย ธรรมชาติ และผู้นำจิตวิญญาณที่สำคัญของ เปอร์เซียและโลกมุสลิม ท่านเกิด เมื่อปี ค.ศ. 1207 ที่เมืองบัลค์ หรือ อัฟกานิสถานในปัจจุบัน และเสียชีวิต เมื่อปี ค.ศ. 1273 ที่เมืองคอนยา (Konya) ซึ่งอยู่ในภาคกลางของตุรกี ซึ่งท่าน ได้ติดตามบิดาเดินทางมาตั้งรกราก ที่เมืองคอนยาในปี ค.ศ. 1228 และได้ อุทิศทั้งชีวิตให้กับการศึกษาศาสนา ตามแนวทางลัทธิชูฟีอย่างลึกซึ้งจนมี ความรู้แต่ใจ และได้รับความเคารพ นับถือเป็นอย่างสูงจากผู้คนทุกชาติ และศาสนา โดยท่านได้เขียนบทกวี มากมายด้วยภาษาที่เพเราะทั้งภาษาอังกฤษ หรือโคลง รูปบั้ยยาต หรือบทร้อยกรอง สี่บรรทัด โดยผลงานชิ้นเอกของท่าน ก็คือ มัชนาวี (Masnavi หรือ Masnavi-I Ma'navi ซึ่งมีการแปลเป็นภาษาไทย

มัชนาวี พลงานชั้นเอก ของท่านรูมี ประกอบด้วย โคลงบทละสองบรรทัด ซึ่งเป็นคำสอนที่สำคัญ ในลักษณะ 50,000 บท รวมรวมอยู่ในหนังสือ 6 เล่มใหญ่

โดยอาจารย์ไวน่า่น อรุณรังษี) คลองบ瑚ะสองบรรทัดซึ่งเป็นคำสอนที่สำคัญในลัทธิชูฟี 50,000 บาท รวมรวมในหนังสือ 6 เล่มใหญ่ ที่แต่ละเล่มประกอบด้วยเรื่องย่อๆ ที่อธิบายความหมายทางจิตวิญญาณและความผูกพันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าที่ครอบคลุมวิถีชีวิตบนโลกในทุกรูปแบบ ทั้งศาสนา วัฒนธรรม และการเมือง ฯลฯ และใช้เวลาประพันธ์นานถึง 43 ปี โดยท่านรูมีเคยกล่าวไว้ว่า “มนุษย์จะยกกระดับจิตวิญญาณให้เข้าถึงพระเจ้าได้ หากว่ามุ่งมั่นอุทิศกายใจ กับศิลปะทั้งสามประการนี้ นั้นคือ.. ดนตรี บทกวี และการเต้นรำ”

การเต้นเซมาเป็นการภาวนายิ่งพระเจ้าด้วยการหมุนตัวเป็นวงกลมโดยมีต้านานถึงจุดกำเนิดของการเต้นเซมาสายหนึ่งเล่าขานว่า วันหนึ่ง ท่านรูมีเดินผ่านตลาดแล้วได้ยินเสียงตีทองเป็นจังหวะของช่างทอง ในขณะที่ช่างตีทองก็กล่าวว่าลี “Ia ilaha ilallah” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด เว้นแต่เอกองค์อัลลอห์ ช.บ.) - There is no god but Allah ทำให้ท่านรูมีได้แรงบันดาลใจและด้วยความปลาบปลื้มปิติท่านจึงการแขวนหั้งสองข้างออกพร้อมเริ่มหมุนตัวเองไปรอบ ๆ อันเป็นที่มาของการเต้นเซมานั้นเอง โดยทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเต้นเซมาล้วนมีนัยและความหมายทั้งสิ้น เริ่มจากการที่เซม่าเซน (semazen) หรือนักเต้นเซมาทุกคนต้องทำความเคารพอาจารย์ (Sheikh) ผู้ยืนอยู่บนบนแท่นแกะสีแดงซึ่งถือเป็นตัวแทนของดวงอาทิตย์ ด้วยการยกมืออีกทั้งสองข้างกอดอกแล้วโคงคำนับ

อาจารย์ เมื่อเชม่าเซนยืนตรงอีกครั้ง ก็จะดูเหมือนเลข 1 ซึ่งสะท้อนถึงการเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า จากนั้นเหล่าเชม่าเซนจะเริ่มการเต้นด้วยการเอียงศีรษะไปด้านหนึ่ง แล้วหมุนวนรอบตัวเองพลาสเคลื่อนตัวเป็นวงกลมไปรอบห้องในขณะที่มีการบรรเลงเพลงด้วยเครื่องดนตรีแบบดั้งเดิม ทั้งขลุย กลอง กีตาร์ อาจรับขินอาจรับฯลฯ ที่มีห่วงทำนองสงบเย็น โดยเชม่าเซนจะเคลื่อนไปข้างหน้าเป็นเวลา กว่าชั่วโมง การเต้นล้มวนอันชวนให้เข้าสู่ภวังค์นั้นสืบถึงเหตุผลราดูและภาวะในชีวิตของมนุษย์ที่แตกต่างกัน สามารถแบ่งได้เป็น 4 รอบโดยรอบแรกเป็นสัญลักษณ์แห่งการตื่นรู้ รอบที่สองแสดงความปลื้มปิติจากการได้ประจักษ์เห็นความวิจิตรของการสร้างโลก รอบที่สามสะท้อนถึงการเสียสละตนเพื่อความรู้และความรัก และในรอบที่สี่ อาจารย์จะก้าวเข้าไปยืนกลางวงของเชม่าเซนเพื่อสะท้อนการที่พระอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล ซึ่งความงดงามของการเต้นเชม่าคือ การผสมผสานสภาวะจิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณของมนุษย์ผ่านการภานาจิตถึงพระเจ้าเพื่อพัฒนาตนเองและมนุษยชาติ

อบุสรณ์กำนรูม
ในเมืองคอนยา
ผู้เป็นกั้งนักปราษณ์ กว
นักหัสบันย์ นักกฎหมาย
ธรรมอาจารย์ และผู้นำ
จิตวิญญาณที่สำคัญ
ของปอร์เชย
และโลกมุสลิม

เซม่าเซนจะสวัมมหวงกรวยสูงสีน้ำตาล ชื่อ ซิกเค (sikke) ที่ทำมาจากขันดูดู อันเป็นสัญลักษณ์ของป้ายสุสานแห่งอัตتا ชุดกระโปรงยาวนานสีขาวชื่อ เทมนูร์ (temmure) เปรียบเสมือนผ้าห่อหุ้มอัตตา เมื่อเซม่าเซนคนแรกก้าวเข้ามาถึงลานเต้นทุกคนจะใส่ผ้าคลุมสีดำชื่อ เฮอร์คา (hurka) และการถอดผ้าเฮอร์คากอก แสดงถึงการเกิดใหม่ด้านจิตวิญญาณ เพราะได้พบกับสัจธรรมแล้ว ในช่วงการเริ่มต้นของการเต้นเซม่า ผู้เต้นจะยกมือขึ้นฟ้า เมื่อเริ่มเต้นแล้วเซม่าเซนจะชูแขนขวาโดยหมายฝ่ามือขึ้นฟ้า เพื่อรับความเมตตาจากพระเจ้าในขณะที่มือซ้ายจะคว่ำลงสู่พื้นดิน สะท้อนถึงการถ่ายทอดความรักจากพระเจ้าสู่เพื่อนมนุษย์ โดยจะหมุนวนตามเข็มนาฬิกาจากขวาไปซ้ายและหมุนตัวโดยใช้เท้าซ้ายยึดกับพื้นเพื่อเป็นแกนหลัก แต่เดิมนั้น ก่อนหมุนตัว เซม่าเซนจะต้องอดอาหารและเข้าห้องฝีกร่างกายเป็นเวลาราว 1,001 วัน และเชื่อกันว่า ผู้ที่มีสมารถภาพสามารถถอยตัวขึ้นเมื่อหมุนไปช่วงหนึ่งด้วย

วัฒนธรรมการเต้นเซม่า มีการแผ่ขยายไปยังดินแดนอื่น ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากนิกายมาลาวีด้วย โดยในแต่ละแห่งจะมีการดัดแปลงให้เข้ากับวัฒนธรรมและประเพณีความเชื่อของพื้นที่นั้น ๆ อาทิ การเต้นทานูรา (tanoura หรือ el-tanoura) ในอียิปต์ ซึ่งผู้เต้นจะใส่ชุดกระโปรงที่มีสีสันมากมาย แต่ละสีเป็นสัญลักษณ์ของนิกายมาลาวีแต่ละนิกายในขณะที่ในปากีสถาน เรียกวการเต้นลมวนว่า ดาห์มะอัล (Dhamaal) ซึ่งจัดขึ้นเพื่อสุดดีนกบุญของลัทธิซูฟีโดยในการเต้นดาห์มะอัล จะมีการใช้กลองเป็นอุปกรณ์หลักในการให้จังหวะการเต้น เป็นที่น่าสนใจว่า กินเนส เวิลด์ เรคคอร์ดส์

การเต้นเซม่า มีอวاجะชูหมายขึ้นฟ้า เพื่อรับความเมตตาจากพระเจ้า ในขณะที่มือซ้ายจะคว่ำลงสู่พื้นดิน สะท้อนถึงการถ่ายทอดความรักจากพระเจ้าสู่เพื่อนมนุษย์

(Guinness World Records) มีการบันทึกสถิติโลกว่า เมื่อปี ค.ศ. 2012 นายชาฟิค อิบร้าฮิม อับด์ เอล ฮาเม็ด (Shafik Ibrahim Abd El Hamed) เป็นผู้ชายที่สามารถหมุนได้ 2,905 รอบ ในขณะที่เจ้าของสถิติฝ่ายหญิงคือ นางสาวทารา ลี โอบลีย์ (Tara Lee Oakley) สามารถหมุนได้ 2,192 รอบ แต่เมื่อปี ค.ศ. 2015 มีผู้ทำสถิติใหม่ คือ นางสาวนิโคล แมคลาเรน (Nicole McLaren) ซึ่งสามารถหมุนได้มากถึง 3,552 รอบ ส่วนการแสดงการหมุนลมวนที่นานที่สุดในโลก ใช้เวลานานถึง 4 ชั่วโมง และการหมุนลมวนที่มีผู้ร่วมหมุนพร้อมกันมากที่สุดเกิดขึ้นที่ไต้หวันเมื่อปี ค.ศ. 2011 โดยมีผู้เข้าร่วมถึง 755 คน

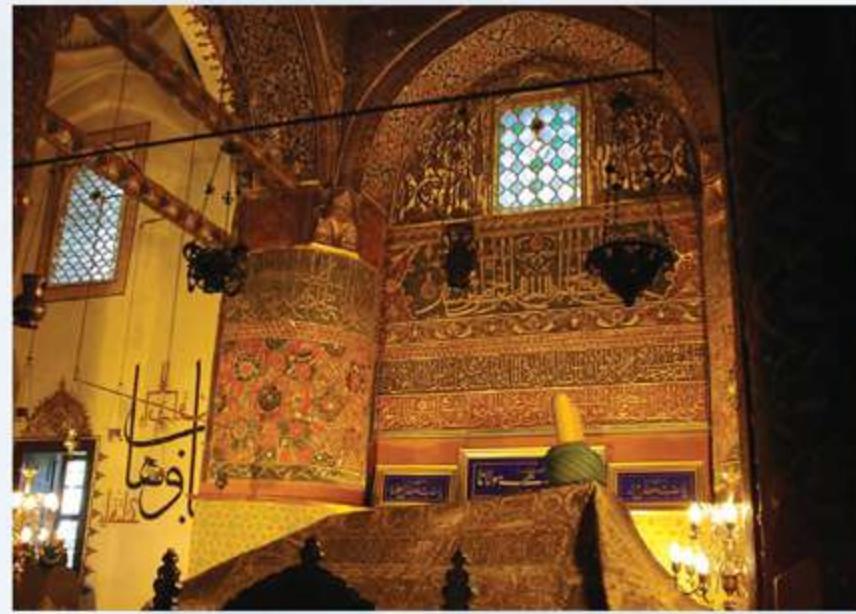

รูปเป็นตุ๊กตาการเต้นเช่นๆ เป็นของที่ระลึก
ที่มีคุณค่าทางจิตใจสำหรับผู้ที่ได้มาเยี่ยมชม

เมื่อช่วงปลายเดือนธันวาคม ค.ศ. 2017 ผนฯ เพื่อนข้าราชการที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอังกฤษ ได้ตอบรับคำเชิญของผู้บริหารเมืองคอนยาให้ไปทำการเต้นเช่นๆ ในวาระพิธีฉลองระลึกลึกลึกลึกท่านมาลานา จุฬา ลุดดีน รูมี ครั้งที่ 744 (744th Mawlana Jalaluddin Rumi Commemoration Ceremonies) ซึ่งเป็นการจัดงานประจำปี นับเป็นโอกาสที่สำคัญมาก เพราะเมืองคอนยาถือเป็นแหล่งกำเนิดของลัทธิมาลาวี และปัจจุบันยังเป็นศูนย์กลางทางจิตวิญญาณของลัทธิมาลาวี เมืองคอนยาตั้งอยู่ห่างจาก

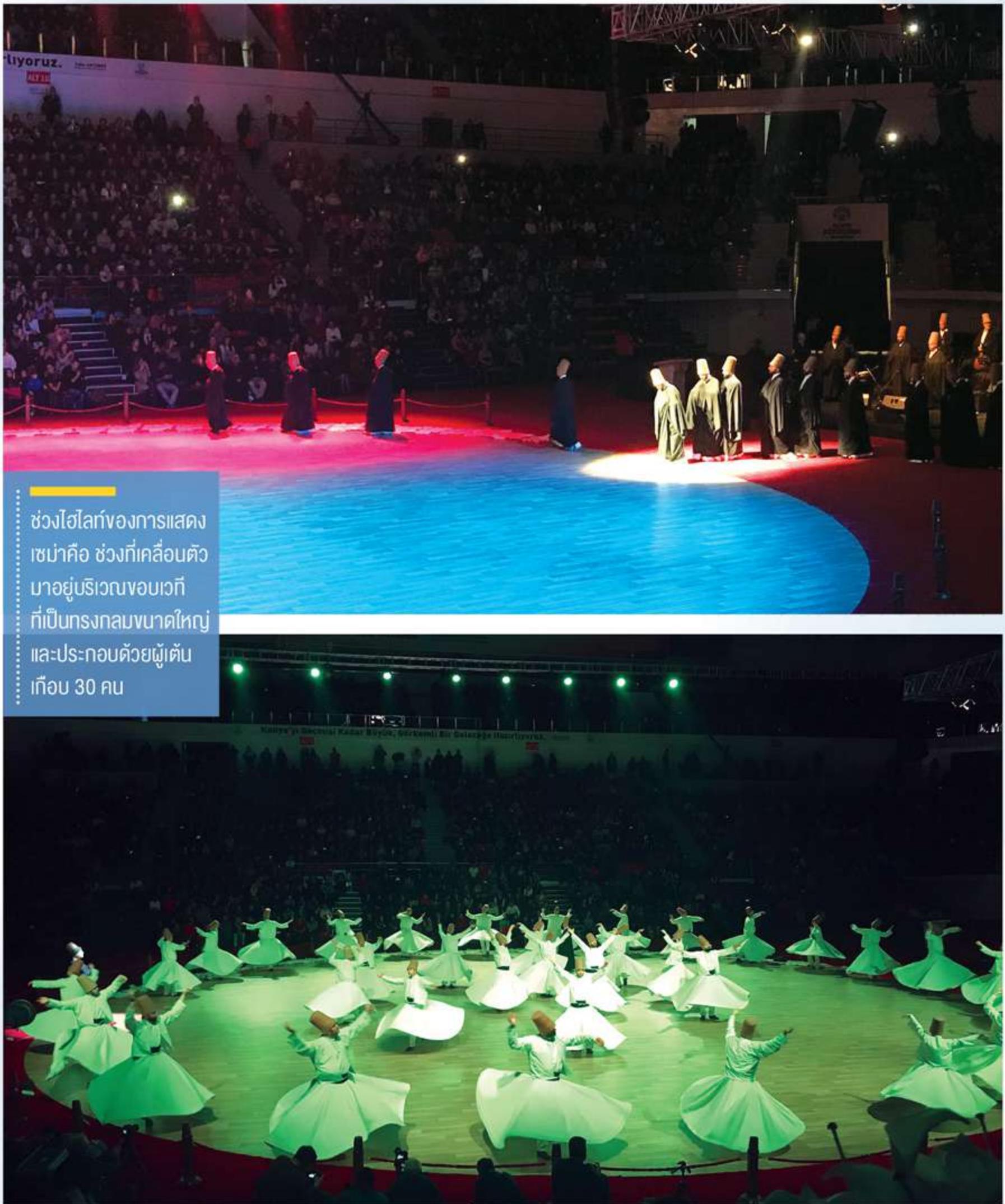
กรุงอังการ่าไปทางทิศใต้ประมาณ 250 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางโดยรถยนต์เกือบสามชั่วโมง คอนยา เป็นเมืองที่เงียบสงบ ในอดีตเคยเป็น เมืองหลวงของอาณาจักรเซลจุกเติร์ก ซึ่งเป็นอาณาจักรแรกของชาวเติร์ก ในตุรกี ปัจจุบันมีสถานที่สำคัญ ได้แก่ สุสานท่านเมฟลانا พิพิธภัณฑ์เมฟลاناที่แต่เดิมเป็นสถานที่ที่นักบวชในลัทธิเมลาวีใช้ฝึกและทำการหมุนลุมวน

แม้ว่าโดยปกติการแสดงเชม่าจะจัดขึ้นในเซมาหาน (Semahane) ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับการแสดงเชม่าโดยเฉพาะ แต่การแสดงที่เมืองคอนยา ที่พวกเราไปร่วมชม จัดขึ้นในสนามกีฬาในร่มประจำเมือง ซึ่งเป็นอาคารทันสมัยที่สามารถจุผู้ชมได้ 10,000 คน โดยการแสดงเชม่าจัดขึ้นในช่วงค่ำของคืนวันเสาร์ และเมื่อเราเดินทางไปถึงเมืองคอนยา ก็เห็นป้ายประกาศการจัดพิธีฯ ทั่วทุกมุมเมือง และเมื่อเข้าไปภายในสนามกีฬาฯ ก็ยิ่งต้องตื่นตาตื่นใจ เพราะมีผู้ชมอยู่เต็มเกือบทุกที่นั่ง เราทราบภายหลังว่า บัตรเข้าชมการแสดงฯ หายาก และต้องจองกันล่วงหน้าเป็นเดือน ๆ เลยทีเดียว พิธีเริ่มต้นด้วยการกล่าวต้อนรับของผู้แทนเมืองคอนยา ก่อนที่จะมีการนำเสนอบ

สุสานเมฟลانا
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
พิพิธภัณฑ์เมฟลانا
(Mevlana Museum)

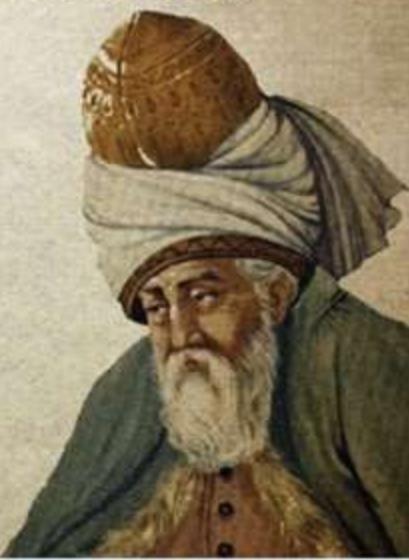
ผลการศึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับชีวิตและอิทธิพลของท่านรูมีต่อสังคม โดยนักวิชาการ แล้วจึงเป็นการแสดงดนตรีโดยวงดนตรีแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นเสมือน การสร้างบรรยากาศ และท้ายที่สุดการแสดงที่ทุกคนรอคอยก็เริ่มต้นขึ้นในเวลา ประมาณ 21.00 น. โดยเซม่าเซนได้เคลื่อนແถวเข้ามาอยู่บริเวณขอบเวทีที่เป็น ทรงกลมขนาดใหญ่ ผู้ชมทุกคนตื่นเต้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อແถวของเซม่าเซน ประกอบด้วยผู้เต้นเกือบ 30 คน

ณ เวลาในสมัยกีฬาแห่งนั้น
เหมือนถูกทำให้ช้ำลงจนทุกอย่างกลายเป็น
ภาพช้า ร่างของเซม่าเซนซึ่งหมุนตัวไปรอบ ๆ
เวทีวงกลมรวมกับอยู่ในมานะสະกัดทุกสายตา^๑
ไว้ได้อย่างมีมนต์ขลังท่ามกลางเสียงดนตรี
ที่ฟังสบาย หั้งหมดผสมผสานกันสร้าง
บรรยากาศที่สงบนิ่งและสงบสุข ถึงขนาดที่
ไม่มีแม้แต่เสียงเงยงำพูดคุยหรือการสนทนาใด ๆ
เลยในหมู่ผู้ชมเกือบ 10,000 คน และแม้ว่า
การเต้นเซม่าในค่านั้นจะใช้เวลานานถึง
สองชั่วโมง แต่ไม่มีครรภ์สึกเบื่อหน่ายหรือ^๒
ละสายตาจากเหล่าเซม่าเซนได้เลย มีการใช้
แสงสีช่วยสร้างบรรยากาศในการแสดงด้วย
ทั้งสีแดง สีฟ้า สีเขียว ฯลฯ ในแต่ละรอบของ

**THE ART OF KNOWING IS
KNOWING WHAT TO IGNORE.**

RUMI

การเต้นเช่นนี้ นับเป็นเรื่องที่น่าทึ่งไม่น้อย
ที่คนเกือบ 30 คน ที่มุ่นวนไปในเวทีที่มี
เขตจำกัดนั้นไม่ได้ชนหรือกระทบกันเลย
แม้แต่น้อย ซึ่งหมายความว่าจากเจล่า
เช่นจะต้องมีการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีแล้ว
ทุกคนยังต้องมีสติอยู่ตลอดเวลาด้วยแม้จะอยู่
ในช่วงการหมุนลุบวนก็ตาม การเข้าชม
การแสดงในคืนนั้น ถือเป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่า
และยังตราตรึงใจพวกเราทุกคนอยู่ไม่รู้ลืม

เรื่อง

พงศ์สัน เทพเรืองชัย
นักการทูตชำนาญการ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

185 ปี แห่งมิตรภาพ ไทย - สหรัฐฯ

ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา หลายคนคงได้เห็นข่าวเรื่องนิทรรศการของขวัญแห่งมิตรภาพที่สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย จัดขึ้นเพื่อฉลองครบรอบ 200 ปีแห่งมิตรภาพระหว่างสองประเทศ ในขณะเดียวกัน ก็มีข่าวเรื่องทายาทแฝดสยามอิน - จันคีนถินบรรพบุรุษที่จังหวัดสมุทรสงคราม ในโอกาสการฉลองครบรอบ 185 ปี ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - สหรัฐฯ หลายคนจึงอาจสงสัยว่า ทำไมไทยกับสหรัฐฯ ถึงนับปีไม่ตรงกัน เหตุใดฝ่ายสหรัฐฯ จึงฉลองครบรอบ 200 ปี ในขณะที่ฝ่ายไทยฉลองครบรอบ 185 ปี

อันที่จริง ไทยกับสหรัฐฯ ไม่ได้นับต่างกันแต่เรากำลังพูดถึงคนละเหตุการณ์กัน ฝ่ายสหรัฐฯ ฉลองครบรอบ 200 ปี แห่งมิตรภาพ ในขณะที่ฝ่ายไทย ฉลองครบรอบ 185 ปี ของความสัมพันธ์ทางการทูต หากจะทำความเข้าใจเรื่องนี้ ก็ต้องมาดูกันว่า 200 ปีเริ่มนับจากอะไร และ 185 ปี เริ่มนับจากอะไร

นิทรรศการ “ของขวัญ
แห่งมิตรภาพ”
(Great and Good Friends)
จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึง
ความสัมพันธ์
อันยาวนานกว่า 200 ปี
ของไทยและสหรัฐฯ

ว่าด้วยเรื่อง 185 ปี และ 200 ปี

มิตรภาพไทย - สหรัฐฯ เริ่มต้นขึ้นอย่างน้อยที่สุดเมื่อ 200 ปีที่แล้วในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อกับปัตตันสตีเฟ่น วิลเลียมส์ พ่อค้าชาวอเมริกันคนแรกที่เดินทางมาไทยในปี 2361 (ค.ศ. 1818) นอกจากจะขนสินค้าสำคัญจากสยาม คือ น้ำตาลกลับไปยังสหรัฐฯ แล้ว ยังได้นำจดหมายจากพระยาสุริยวงศ์มนตรี (ดิศ บุนนาค) ไปมอบให้ประธานาธิบดีเจมส์ มอนרו (ประธานาธิบดีคนที่ 5 ของสหรัฐฯ) อันถือเป็นการติดต่อกันครั้งแรกตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์

การติดต่อดังกล่าวทำให้การค้าสองฝ่ายเพิ่มพูนขึ้น โดยมีการแลกเปลี่ยนปืนคาบศิลาของสหรัฐฯ กับน้ำตาลของสยาม และนำไปสู่การทำสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์ (Treaty of Amity and Commerce) ในปี 2376 (ค.ศ. 1833) ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว และประธานาธิบดีแอนดรูว์ แจ็กสัน (ประธานาธิบดีคนที่ 7 ของสหรัฐฯ) ทำให้สยามเป็นประเทศแรกในเอเชียที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐฯ อย่างเป็นทางการ ซึ่งครบรอบ 185 ปี ในปี 2561

ดังนั้น เราจะเห็นว่า 200 ปี แห่งมิตรภาพ นับจากการติดต่อกันครั้งแรกตามที่ปรากฏในเอกสารทางประวัติศาสตร์ นั้นก็คือ จดหมายของพระยาสุริยวงศ์มนตรี (ดิศ บุนนาค) ในปี 2361 ในขณะที่ 185 ปี แห่งความสัมพันธ์ทางการทูต นับจากการทำสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์เมื่อปี 2376

ของขวัญแห่งมิตรภาพ

ตั้งแต่แรกเริ่มความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหราชูปถัมภ์ ทั้งสองประเทศได้มีความใกล้ชิดกันในระดับประมุข กล่าวคือ ระหว่างพระมหากษัตริย์ไทย กับประธานาธิบดีสหราชูปถัมภ์ ซึ่งความใกล้ชิดนี้สะท้อนออกมากอย่างชัดเจน ด้วยการแลกเปลี่ยนของขวัญระหว่างประมุขของไทยกับสหราชูปถัมภ์

เพื่อฉลองครบรอบ 200 ปี การติดต่อครั้งแรกระหว่างไทย - สหราชูปถัมภ์ ในปี 2561 สถานเอกอัครราชทูตสหราชูปถัมภ์ ได้จัดนิทรรศการ “ของขวัญแห่งมิตรภาพ” (Great and Good Friends) ระหว่างวันที่ 21 มีนาคม - 30 มิถุนายน 2561 โดยนำสิ่งของซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ต่อความสัมพันธ์ไทย-สหราชูปถัมภ์ มาจัดแสดง โดยเฉพาะภาพเอกสารประวัติศาสตร์หลายฉบับที่ไม่เคยจัดแสดงต่อสาธารณะมาก่อน และศิลปวัตถุล้ำค่าที่พระมหากษัตริย์ไทยได้พระราชทานแก่ประธานาธิบดีสหราชูปถัมภ์ รวมถึงของขวัญที่ประธานาธิบดีสหราชูปถัมภ์ได้ทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์ไทย โดยมีสิ่งของที่นำมาจากสถาบันสมิธโซนีเนย์น หอสมุดรัฐสภา และหอจดหมายเหตุแห่งชาติของสหราชูปถัมภ์ นอกจากนี้ ยังมีสิ่งของที่ได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงานไทย ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สถาบันพระปกาเกle แห่งสถาบันแห่งชาติ

นอกจากนี้ สิ่งของที่นำมาจัดแสดงหลายชิ้นยังมีเรื่องราวและเกร็ดความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เช่น พระบรมฉายาลักษณ์พระมหากษัตริย์ไทยและภาพถ่าย/ภาพเขียนประ场面ที่บดีสหัสฯ ที่สองฝ่ายเดกแลกเปลี่ยนกันสะท้อนถึงยุคสมัยที่สองประเทศไทยต่อ กันโดยที่ต่างฝ่ายต่างไม่เคยพบเจอกัน จึงมีการแลกเปลี่ยนพระบรมฉายาลักษณ์ และภาพเขียน / ภาพถ่ายเพื่อให้อีกฝ่ายได้รู้จักพระพักตร์และหน้าตาซึ่งกันและกัน ชุดเครื่องถมทองที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้ฝ่ายสหัสฯ หลังจากที่ได้จัดแสดงในงานนิทรรศการเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปี ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2419 (ค.ศ. 1876) ณ นครเพนซิลเวเนีย (เป็นงาน World Expo หรือ World's Fair ยุคแรก ๆ และเป็นครั้งแรกที่สหัสฯ เป็นเจ้าภาพจัดงานดังกล่าว) และสำเนาสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์ซึ่งจัดทำขึ้นเป็น 4 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ โปรตุเกส และจีน เนื่องจากในสมัยที่จัดทำสนธิสัญญาดังกล่าวชาวอเมริกันยังไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย และชาวสยามยังไม่คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากนัก ในขณะที่ภาษาโปรตุเกสกับภาษาจีนเป็นภาษาที่มีอิทธิพลในการติดต่อระหว่างประเทศในตอนนั้น

Great and Good Friend เป็นคำที่ประธานาธิบดี อับราฮัม ลินคอล์นใช้ขึ้นต้นจดหมายที่เขียนกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี 2405 เพื่อตอบขอบคุณที่พระองค์ได้พระราชทานของขวัญซึ่งแสดงถึงมิตรภาพต่อสหัสฯ จึงเป็นที่มาของชื่อนิทรรศการฯ ภาษาอังกฤษว่า Great and Good Friends Exhibition ซึ่งสะท้อนถึงไมตรีจิตรระหว่างไทยกับสหัสฯ ตลอดสองศตวรรษที่ผ่านมา โดยนิทรรศการฯ เล่าเรื่องราวของประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ไทย - สหัสฯ ผ่านการแลกเปลี่ยนสาส์น / พระราชสาส์น การแลกเปลี่ยนของขวัญ และการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับประมุขตั้งแต่ช่วงต้นยุครัตนโกสินทร์จนถึงปัจจุบัน

คนไทยเดินทางไปสหรัฐฯ

นอกจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างประเทศที่มีมาตั้งแต่ยุคต้นรัตนโกสินทร์แล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยก็เริ่มต้นในช่วงใกล้เคียงกัน เนื่องจากมีคนไทยเดินทางไปสหรัฐฯ ตั้งแต่ก่อนการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

เมื่อพูดถึงแฟดสยามอิน - จัน คงไม่มีคนไทยคนไหนไม่รู้จักชื่อนี้ แต่สิ่งที่คนจำนวนมากอาจไม่เคยรู้คือ แฟดสยามอิน - จัน เป็นชาวไทยคนแรก ๆ ที่เดินทางไปยังสหรัฐฯ และบรรลุ “ความฝันอเมริกัน” อันหมายถึง หากใครก็ตามมีความขยันและมุ่นนานในการทำงาน คน ๆ นั้นก็สามารถประสบความสำเร็จในอเมริกาได้ชึ่งอิน - จันได้ประสบความสำเร็จจนกลายเป็นนักธุรกิจที่มีฐานะ ทั้งคู่เป็นเจ้าของไว้ฝ่าย (อุตสาหกรรมฝ้ายเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน) ในรัฐนอร์ดแคลิฟอร์เนีย และได้เป็นหลักสร้างครอบครัวอยู่ในสหรัฐฯ โดยทายาทของแฟดสยามอิน - จันยังคงอยู่ที่รัฐดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบันและมีงานรวมญาติทุกปี ณ บ้านหลังที่อิน - จันเคยอาศัยอยู่

การเดินทางของอิน - จันไปสหราชอาณาจักร เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2372 (ค.ศ. 1829) พร้อมกับนายอาเบล คอฟฟิน กับต้นเรือสินค้า เดอะ ชาเคม (The Sachem) โดยใช้เวลาเดินทาง 138 วัน จึงถึงเมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ และที่นี่เองที่คุณแฝดได้เปิดตัวให้เป็นที่รู้จัก ก่อนจะออกเดินทางแสดงทั่วอเมริกา และยุโรป จนเมื่ออายุได้ 28 ปี ในปี 2382 (ค.ศ. 1839) ทั้งคู่ก็ได้ตั้งถิ่นฐานที่หมู่บ้านแทรพิลล์ (Traphill) เมืองวิลค์ส เคาน์ตี้ (Wilkes County) รัฐนอร์ทแคโรลינה โดยได้ลงทุนซื้อที่ดิน 110 เอเคอร์ (ประมาณ 278.3 ไร่) และมีธุรกิจการเพาะปลูกที่ประสบความสำเร็จ โดยส่วนมากเป็นไร่ฝ้าย ต่อมาแฝดสยามฯ ได้ใช้นามสกุลบังเกอร์และได้รับสัญชาติอเมริกัน และแต่งงานกับพี่น้องชาวอเมริกัน โดยจันสมรสกับนางสาว Adelaide Yates และอินสมรสกับนางสาว Sarah Ann Yates แฝดสยามฯ มีลูกทั้งหมด 21 คน โดยจันมีบุตร 10 คน และอินมีบุตร 11 คน

อิน - จันไดใช้ชีวิตอยู่ที่สหรัฐฯ และเสียชีวิต เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2417 (ค.ศ. 1874) เมื่ออายุได้ 63 ปี ปัจจุบันทายาทของอิน - จัน มากกว่า 1,500 คน ยังคงจัดกิจกรรมรำลึกถึงบรรพบุรุษ เป็นประจำทุกปีด้วยความผูกพันและภูมิใจ ในการเป็นมาของบรรพบุรุษชาวไทยซึ่งเป็น แผ่นดินสยามที่มีชื่อเสียงของโลก

ปัจจุบัน (2561) คณะทายาทของแผ่นดินสยามอิน - จัน จำนวน 14 คน ได้เดินทางมาเข้าร่วมโครงการ “ทายาทแผ่นดินสยามอิน - จันคืนถิ่นบรรพบุรุษ” ที่กรุงเทพฯ ต่อจากงานต่างประเทศจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ และจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นจังหวัดบ้านเกิด ของแผ่นดินสยามอิน - จันระหว่างวันที่ 6-13 พฤษภาคม 2561 เพื่อรำลึกถึงแผ่นดินสยามอิน - จันซึ่งถือเป็นบุคคล สัญลักษณ์ของการติดต่อระหว่างชาวไทย กับชาวอเมริกันในช่วงต้นยุครัตนโกสินทร์ และกระตุ้น ความสัมพันธ์กับทายาทของอิน - จัน ซึ่งปัจจุบัน ได้เป็นกลุ่มมิตรของประเทศไทยที่สำคัญที่ช่วย ส่งเสริมความสัมพันธ์ภาคประชาชนไทย - สหรัฐฯ ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ความสัมพันธ์ภาคประชาชน

จากยุคสมัยของอิน - จัน มาจนถึงปัจจุบัน ได้มีการไปมาหาสู่กันระหว่าง ประชาชนไทยกับสหรัฐฯ ซึ่งนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความร่วมมือ และมิตรภาพ ระหว่างสองประเทศ โดยในศตวรรษที่ 19 ช่วงเวลาใกล้เคียงกันกับที่อิน-จันเดินทางไปสหรัฐฯ และสร้างชื่อเสียงโด่งดัง ก็มีชาวอเมริกันเดินทางมาไทยและสร้างชื่อเสียง เช่นกัน นั่นก็คือ นายแดเนน บีช แบรดลีย์ หรือที่คนไทยเรียกว่า กุ้นหนูว่า หมอบรัดเลย์ ซึ่งเดินทางมาไทยเมื่อปี 2378 (ค.ศ. 1835) ในฐานะหมอนสอนศาสนา และเป็นผู้นำการแพทย์แผนปัจจุบัน (แบบตะวันตก) เข้ามาหลายประการ เช่น การผ่าตัดและการใช้วัสดุ รวมถึงเป็นผู้บุกเบิกการพิมพ์ในประเทศไทย

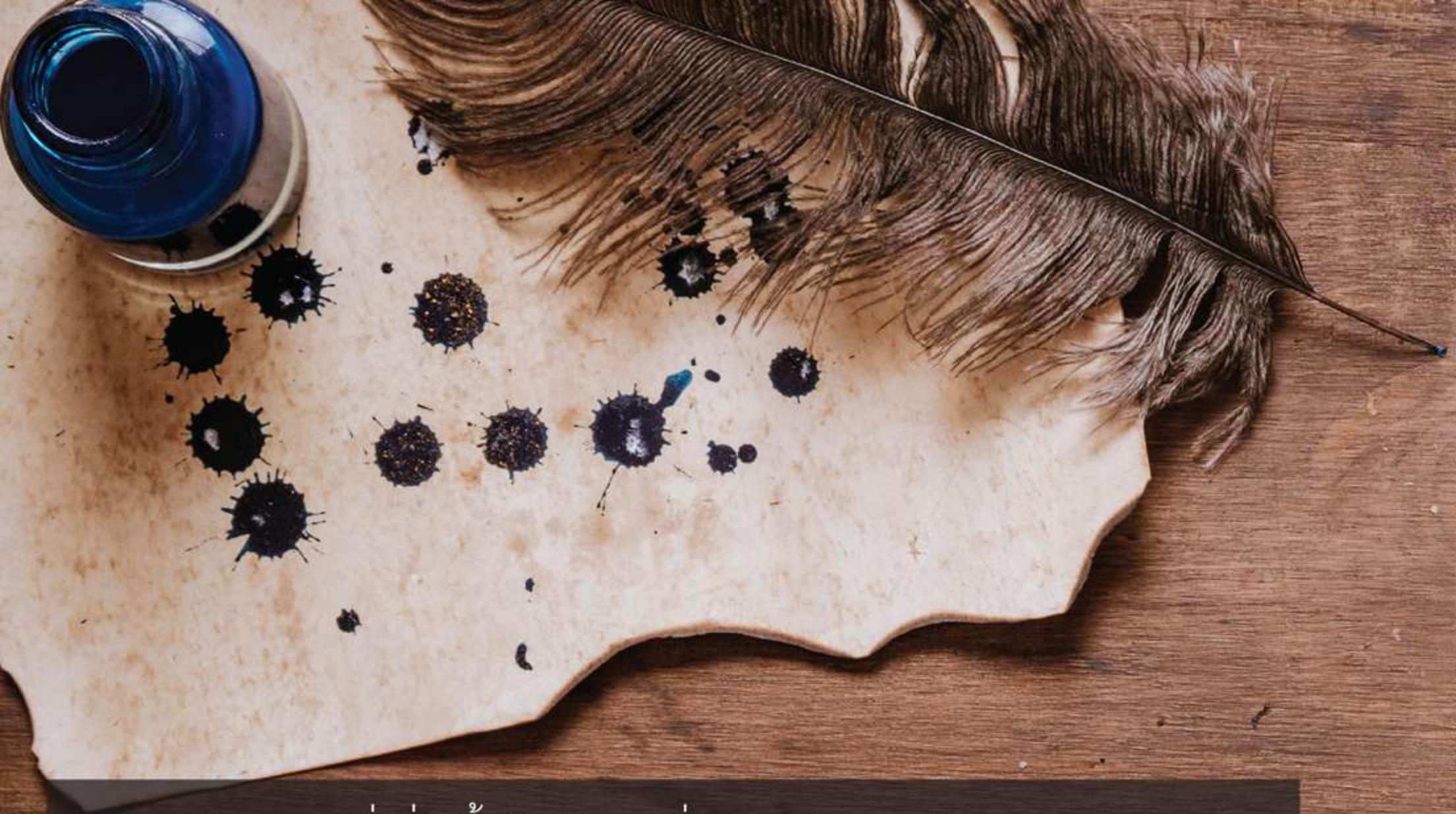
ต่อมาในศตวรรษที่ 20 ได้มีชาวอเมริกันคนอื่นๆ ที่ถูกบันทึกลงในประวัติศาสตร์ไทย เช่น นายจิม ทอมป์สัน อดีตเจ้าหน้าที่ข่าวกรองของสหรัฐฯ ซึ่งถูกส่งมาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง และต่อมาได้เริ่มต้นทำธุรกิจผ้าไหมไทยในปี 2494 จนกลายมาเป็นผู้ผลิตผ้าไหมไทยที่โด่งดัง และนายสตีเฟน ยัง นักศึกษามานุษยวิทยาชาวอเมริกันผู้สะสมล้มระหว่างเดินอยู่ที่บ้านเชียง จังหวัดอุตรธานี และพบว่า สิ่งที่สะสมนั้นเป็นโบราณวัตถุ ประเภทเครื่องปั้นดินเผาในยุคหินใหม่ อันเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือไทย - สหรัฐฯ ในการศึกษาและโบราณคดีบ้านเชียง

การเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่าง
ประชาชนของสองประเทศใน
สองศตวรรษที่ผ่านมายังทำให้เกิด^๑
หลายปรากฏการณ์ทางสังคม ไม่ว่า^๒
จะเป็น Thai Town บันถานออลลีวูด
ในนครลอสแอนเจลิส ซึ่งเป็น^๓
ชุมชนไทยในต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุด
ร้านอาหารไทยที่สามารถพบได้ทั่วไป
ตามเมืองใหญ่ในสหรัฐฯ รวมถึงการที่
คนไทยหรือลูกหลานของคนไทย
ประสบความสำเร็จในสหรัฐฯ ในสาขา
ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นดนตรี ภาพยนตร์^๔
กีฬา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ฯลฯ

ในโอกาสที่ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - สหรัฐฯ ครบรอบ 185 ปี ในปี 2561^๕
กรมอเมริกาและแปซิฟิกได้ กระทรวงการต่างประเทศ ได้จัดงานเลี้ยงอาหารค่ำ^๖
เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นในการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ ที่สำคัญ
เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นในการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ ที่สำคัญ
ของไทยและสหรัฐฯ ที่ดำเนินกิจกรรมหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์
ไทย - สหรัฐฯ จากหลากหลายสาขาอาชีพเข้าร่วมอาทิ ผู้แทนภาคเอกชนไทยที่ลงทุน^๗
ในสหรัฐฯ เช่น บริษัทไทยชั้นมิทโอดิพาร์ท อินดัสตรี ผู้ผลิตตัวถังรถยนต์ Tesla
นายบันพิตร อิงรังษี วายุกรชากไทยคนแรกที่ได้รับเลือกให้อ่านวายเพลงให้กับ^๘
วงดนตรี New York Philharmonic Orchestra รศ.ดร. คุณหญิงสมณฑา พรมบุญ^๙
ประธานคณะกรรมการบริหารโครงการการประชุมโต๊ะกลมไทย - สหรัฐฯ
ด้านการศึกษา พล.ท. วีรชน สุคนธปฏิภาณ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี^{๑๐}
นางจิระนันท์ พิตรปริชา นักเขียนรางวัลชีไรต์ ปี 2532 นางสาวอัญชลี วงศ์กิจ^{๑๑}
ศิลปินชั้นนำของไทย และนางวิรดา นิราพาธพงศ์พร นักกอล์ฟอาชีพหญิง เป็นต้น^{๑๒}
และมีแขกเกียรติยศในงาน ได้แก่ คณะทายาทของแฝดสยามอิน - จัน

แขกผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมในงานฉลองความสัมพันธ์ทางการทูต
ไทย - สหรัฐฯ ครบรอบ 185 ปี และการแสดงศิลปวัฒนธรรม^{๑๓}
ที่สะท้อนถึงความเป็นไทยได้อย่างดี

อีกกิจกรรมหนึ่งที่จัดขึ้นในปี 2561 ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ภาคประชาชนระหว่างไทยกับสหรัฐฯ คือ ความร่วมมือด้านโบราณคดีเรื่องบ้านเชียง โดยกรมอเมริกาและแปซิฟิกได้ดำเนินคณะผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี ของกรมศิลปากร และคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปศึกษาดูงานที่ Institute for Southeast Asia Archaeology (ISEAA) มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย นครฟิลาเดลเฟีย และสถาบันสมิธโซเนียน กรุงวอชิงตันระหว่างวันที่ 29 มกราคม - 4 กุมภาพันธ์ 2561 และมีกำหนดจัดสัมมนาเกี่ยวกับสารสนเทศและความรู้ใหม่จากการวิจัยเรื่องโบราณคดีของบ้านเชียง ในเดือนกันยายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

ความร่วมมือเรื่องแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงมีจุดเริ่มต้นย้อนหลังกลับไปหลายสิบปี โดยหลังจากที่นายสตีเฟน ยัง ได้สะสมเครื่องปั้นดินเผาที่บ้านเชียง กรมศิลปากร มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ได้ร่วมกันขุดคันแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ในชื่อ “โครงการโบราณคดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และต่อมาได้มีการจัดนิทรรศการหมุนเวียนเกี่ยวกับการค้นพบโบราณวัตถุในบ้านเชียงให้บุคคลทั่วไปได้เข้าชมทั้งในสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ และจัดแสดงเป็นนิทรรศการสาธารที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง เมื่อปี 2530 ต่อมา แหล่งโบราณคดีบ้านเชียงได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี 2535 ในฐานะแหล่งอารยธรรมของชุมชนก่อนประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ปัจจุบัน ศูนย์วิจัยเรื่องบ้านเชียงในมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียยังคงศึกษาและวิเคราะห์เครื่องปั้นดินเผาที่พบจากแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงจัดทำแหล่งข้อมูลทางโบราณคดีเกี่ยวกับโบราณวัตถุที่ค้นพบในรูปแบบออนไลน์เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงสู่สาธารณะ

มิตรภาพกี่ยั่งยืน

จากอดีตปี 2361 และสนธิสัญญาปี 2376 มาจนถึงปัจจุบันครบรอบ 200 ปี และ 185 ปี ตามลำดับ กิจกรรมที่ฝ่ายไทยกับฝ่ายสหราชอาณาจักรร่วมกันตลอดปี 2561 ล้วนสะท้อนถึงความสัมพันธ์อันยนานระหว่างสองประเทศรวมถึงมิตรภาพและความใกล้ชิดทั้งในระดับผู้นำและระดับประชาชน และความตั้งใจของทุกฝ่ายที่จะส่งเสริมมิตรภาพที่ยั่งยืนในศตวรรษต่อไป

นักการทูตครุเครื่อง กับบันทึกการดูงาน ภาคใต้

ทุก ๆ ปี สถาบันการต่างประเทศเทเววังศ์ วโรปการได้จัดให้นักการทูตແറກເຂົາຂອງ กระทรวงการต่างประเทศໄປສຶກພາດູງນ ໃນຕ່າງຈິງໜັດ ໂດຍວັດຖຸປະສົງຄົງຂອງສຶກພາດູງນ ຄັ້ງນີ້ສື່ສື່ ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ນັກການທູດແຮກເຂົາ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົາໃຈເກີຍກັບປະເທດຂອງຕົນ ມາກື້ນ ເພວະງານຂອງນັກການທູດນີ້ ນອກຈາກ ຈະຕ້ອງມີອົງຄົມຄວາມຮູ້ໃນເຮືອກການຕ່າງປະເທດແລ້ວ ການເປັນຕົວແທນຂອງປະເທດໄທຍຈະຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົາໃຈທີ່ຖຸກຕ້ອງເກີຍກັບປະເທດໄທຍ ທັງຮະບບກາປກໂຄຮອງ ກາຣຄ້າຂາຍ ວັດນຮຽມ ທົ່ອງຄື່ນ ເພື່ອນຳສິ່ງເໜລ່ານີ້ອອກໄປຄ່າຍທອດ ສູປະກາມຮ່ວ່າງປະເທດ ແລະເປັນຈຸານຂໍ້ມູນ ສຳຄັນໃນການດຳເນີນໂຍບາຍຮ່ວ່າງປະເທດ ຂອງໄທຍອີກດ້ວຍ ເພື່ອເປັນນັກການທູດທີ່ຄຽບເຄື່ອງ ທັ້ງໄທຍແລະເທດ ໃນປີນີ້ເຮົາໄດ້ໄປທີ່ຈິງໜັດການໄດ້ 4 ຈິງໜັດ ໄດ້ແກ່ ນຄຣສິໝວຣມຣາຊ ພັທລຸງ ສຕුລ ແລະ ສົງຂລາ ຫຼື່ງຈິງໜັດເໜລ່ານີ້ຕ່າງມີຈຸດເດັ່ນ ພລາຍປະກາວທີ່ຄວາມຕ່າງກັ່ງການສຶກພາດູງນ ໃນພລາຍແໜ່ມນຸ່ມ

ผลิตภัณฑ์จาก
ตับกระจุด
ภูบีปะญาชาวบ้าน
สู่งานหัตถกรรมสาгал
ที่นักออกแบบสร้างรายได้
ในประเทศแล้ว
ยังส่งออกไป
ต่างประเทศอีกด้วย

การลงพื้นที่ครั้งนี้ ประการแรกคือ เราได้เข้าถึงภาคเอกชนและชุมชน
เราไปที่กลุ่มสตรีจักรسانย่านลิเกบ้านนาเดียน และกลุ่มนครหัตถกรรมที่ผลิต
เครื่องถมที่มีความสวยงามแบบศิลปะชั้นสูงที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
หัตถกรรมจากต้นกระจุดวรรณีที่สร้างรายได้ให้กับชุมชนและสามารถส่งออก

ต่างประเทศได้ที่จังหวัดพัทลุง นอกจากนี้เรายังได้ไปดูงานที่โรงงานอุตสาหกรรมประมงขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพเทียบเท่าต่างประเทศที่จังหวัดสงขลา เราได้เห็นว่า คนไทยมีความสามารถและมีศักยภาพมากพอที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ และยังเปิดโลกทัศน์ให้เราทราบว่า ประเทศไทยยังมีของดีอีกมากที่เรายังไม่รู้จัก สามารถส่งเสริมให้ของดีเหล่านี้สามารถเติบโตและแข่งขันในตลาดได้ไม่แพ้ใคร และความเข้มแข็งของพลังชุมชนที่เราเห็นได้ชัดจากกลุ่มหมู่บ้านคีรียง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ร่วมกันพัฒนาชุมชนของตนทั้งด้านศิลปะและการท่องเที่ยวจนได้เป็นสถานที่ที่มีอักษรดีที่สุดในประเทศไทย เป็นที่นิยม

ในหมู่นักท่องเที่ยวอย่างมาก หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านลำสินธุ์ จังหวัดพัทลุง ที่รวมกลุ่มกันสร้างอาชีพ และมีผลิตภัณฑ์อาหารที่มีชื่อเสียง สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือกัน ภายในการกลุ่มเพื่อพัฒนาจุดแข็งของตนเองให้มีศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับชุมชนของตนเองได้ พลังชุมชน ที่เข้มแข็งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และเราสามารถใช้ตัวอย่างเหล่านี้เป็น ตัวอย่างในการพัฒนาชุมชนในเวที ระหว่างประเทศได้อีกด้วย

ผลงานด้านศิลปะ
ที่เกิดขึ้นจากพลังชุมชน
มีถึงความสวยงามและ
ปราณีต ที่สำคัญ
คือมีศักยภาพมากพอ
ที่จะสามารถส่งไป
ทั่วโลก

ประการที่สอง เราได้รับเกียรติจาก ส่วนราชการของทุกจังหวัดที่เราไปดูงาน ทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนห้องถิน ในการบรรยายสรุปข้อมูลพื้นฐาน เราได้เรียนรู้ถึงระบบการทำงานของ ส่วนภูมิภาคและส่วนห้องถินที่ใกล้ชิด กับประชาชนมาก ความเข้าใจนี้จะทำให้ เราสามารถทำงานกับส่วนภูมิภาคและห้องถินได้อย่างสอดประสาน ไร้รอยต่อ สิ่งนี้ไม่เพียงเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการเราเท่านั้น แต่ยังจะเป็นประโยชน์ ต่อประชาชนในการทำงานอย่างมีบูรณาการจากภาครัฐอย่างเต็มที่ซึ่งการต่างประเทศ ในยุคปัจจุบันมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง การทำงานในส่วนภูมิภาคและห้องถิน ในปัจจุบันมีความเกี่ยวข้องกับการต่างประเทศมากขึ้น การไปศึกษาในพื้นที่จริง ทำให้เราเห็นว่า เราในฐานะนักการทูตจะสามารถช่วยเหลือแต่ละภาคส่วน ได้อย่างไร เพื่อพัฒนาแต่ละพื้นที่ให้สามารถเติบโตและเจริญรุ่งเรืองได้

เราได้เห็นความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านจากการลงพื้นที่ ที่ด้านวังประจำ จังหวัดสตูล และด้านตราชคนเข้าเมืองสะเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งเชื่อมระหว่างชายแดนไทยกับมาเลเซีย ด้านเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต

ของผู้คนบริเวณชายแดนและยิ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและเราเข้าหากัน การไปมาหาสู่กันที่สะดวกยิ่งขึ้นจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจที่จะทำให้เกิดรายได้และการจ้างงานของทั้งสองประเทศ รวมทั้งเกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกัน นอกจากความเชื่อมโยงระหว่างไทยกับมาเลเซียแล้ว สิ่งนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียนทั้งหมด เพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นหนึ่งเดียวกันในที่สุด

จุดเด่นประการหนึ่งของการศึกษาดูงานครั้งนี้คือ การลงพื้นที่ไปในจังหวัดสตูลที่เป็นสังคมกลุ่มพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลาม เราได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวมุสลิมในพื้นที่ การจัดการความขัดแย้งในชุมชนเพื่อให้เกิดความสงบสุขในพื้นที่ การอยู่ร่วมกันของชุมชนพุทธและอิสลาม สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางหนึ่งที่เราสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่นักการทูต และที่สำคัญคือ ทำให้เราเข้าใจความแตกต่างและอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

นักการทูตแรกเข้าลงพื้นที่จริงไปดูงานที่ดำเนินตรวจคนเข้าเมือง สะเดา และดำเนินงประจันจังหวัดสตูล เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน

เข้าเยี่ยมชม
พิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาตินครศรีธรรมราช
เพื่อเรียนรู้และเข้าใจ
ประวัติศาสตร์
และความเป็นมา
ของพื้นที่
ได้อย่างถูกต้อง

ประการสุดท้าย การรู้จักประเทศไทยอย่างแท้จริงอีกประการหนึ่งคือ การเยี่ยมชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในจังหวัดที่เราลงพื้นที่ ซึ่งมีความสำคัญทั้งในทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช พระบรมราชูปัต্তเจดีย์ ศูนย์ศึกษา ธรรมชาติและสัตว์ป่าที่เน้นอย เป็นต้น การเรียนรู้นี้ทำให้เราเข้าใจประวัติศาสตร์ ของพื้นที่ ศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว เข้าใจลักษณะพิเศษและความสำคัญ ของแต่ละพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเรารอย่างมากในฐานะตัวแทน ประเทศไทย

การศึกษาดูงานครั้งนี้ นอกจาคมรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยแล้ว ยังฝึกให้นักการทูตแรกเข้าทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักการวางแผนบริหารจัดการงานต่าง ๆ ตลอดการศึกษาดูงาน อันเป็นการฝึกให้เรารู้จักการทำงานเป็นทีม และบริหารจัดการงานต่าง ๆ ให้สำเร็จ รวมทั้งทำให้เราเข้าใจภาคเอกชน ชุมชน ภาครัฐในส่วนภูมิภาคและห้องถินตลอดจนเข้าใจถึงความสำคัญของความเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ความเป็นพหุวัฒนธรรมของสังคมไทย และรู้จัก สถานที่ที่โดดเด่นของประเทศไทย การเข้าใจตัวเองนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ที่ทำให้นักการทูตแรกเข้าสามารถแสดงบทบาทของตนเองได้อย่างเข้าใจลึกซึ้ง และดำเนินงานด้านการต่างประเทศที่ตอบสนองผลประโยชน์ของประเทศไทยได้ ความเข้าใจตัวเราเองประกอบกับความเข้าใจด้านการต่างประเทศและการบริหาร จัดการงานที่ดีจะทำให้นักการทูตแรกเข้าพัฒนาตนเองจนกลายเป็นนักการทูต ที่ครบเครื่อง และพร้อมปฏิบัติงานเพื่อการต่างประเทศของไทยที่ก้าวหน้า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทยต่อไป

เรื่อง

เมย์ลดา ยะมันยะ
เจ้าหน้าที่บริหารเว็บไซต์และสื่อแนวใหม่ กรมสารนิเทศ

โครงการรับนักศึกษา

จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝึกอบรม
และฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวงการต่างประเทศ
ประจำปี 2561 รุ่นที่ 13

เมื่อเอ่ยถึงกระบวนการต่างประเทศ หลายคนอาจมองว่า เป็นเรื่องของนโยบายหรือเปล่า เป็นเรื่องการเจรจาหรือการค้าระหว่างประเทศหรือเปล่า อาจจะคิดว่า การต่างประเทศซ่างเป็นเรื่องที่ไกลตัวเหลือเกินสำหรับประชาชนทั่ว ๆ ไป แต่ในความเป็นจริง การต่างประเทศใกล้ตัวกว่าที่เราคิด เพราะการต่างประเทศช่วยสร้างมิตรภาพ สร้างความเข้าใจ สร้างความร่วมมือ สร้างโอกาส และสร้างความเชื่อมั่นให้ประเทศไทยของเรา ตั้งแต่ระดับประเทศไปจนถึงระดับประชาชน

สถาบันการต่างประเทศระหว่างศึกษาฯ ในการจัดการต่างประเทศ เล็งเห็นถึงความสำคัญ ของการสร้างความเข้าใจ ความร่วมมือ และสร้างโอกาส โดยเฉพาะในระดับเยาวชน จึงได้ดำเนินโครงการ รับนักศึกษาจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝึกอบรม และฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวงการต่างประเทศ ประจำปี 2561 (รุ่นที่ 13) ระหว่างวันที่ 7 - 20 มีนาคม 2561 โดยมีนักศึกษาเข้าร่วมโครงการฯ ทั้งหมด 30 คน จาก 4 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัย ราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยฟ้าภูวนิช ในหลากหลายสาขาวิชา เช่น นโยบายสาธารณะ สังคมสงเคราะห์ ภาษาอังกฤษ นิเทศศาสตร์ ธุรกิจระหว่างประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เยาวชนที่เข้าร่วม โครงการรับนักศึกษา จากจังหวัดชายแดน ภาคใต้ฯ กว่า 30 คน มีโอกาสได้เรียนรู้ ผ่านการฝึกอบรม และฝึกปฏิบัติงานจริง

คณะนักศึกษา
เข้าเยี่ยมชมชุมชน
บุสลิมประเสริฐอิสลาม
และชุมชนบุสลิมท่าอ้อสู
ซึ่งส่วนใหญ่เป็น
ชาวบุสลิมที่อพยพ
มาจากจังหวัดปัตตานี

นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฯ ครั้งนี้ ได้ไปศึกษาดูงานและเรียนรู้ พหุวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิต ชุมชนของคนไทยในพื้นที่จังหวัด กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง อีกที่ หอดูหมาดเหตุแห่งชาติ เนลิมพระเกียรติฯ วัดระฆังโฆสิตาราม รวมมหาวิหาร บ้านเบญจรงค์บางซ่าง ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงบ้านสารภีฯ ฯ และได้เข้ารับฟังการบรรยายสรุป ในหัวข้อ “รู้จักประเทศไทยเพื่อนบ้าน ผ่านแง่มุมประวัติศาสตร์ : ประเทศไทยในอดีต เชี่ยว มาเลเซีย บรูไนดารุส ซาลาม” ทำให้นักศึกษาได้เห็นถึง ความเชื่อมโยงระหว่างชนชาติมลายู ในประเทศไทยต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทย และได้รับฟังข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา เศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดภาคใต้

คณะนักศึกษาอย่างได้เดินทางไป เยี่ยมชมชุมชนมุสลิมประเสริฐอิสลาม และชุมชนมุสลิมท่าอ้อสู ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นชาวมุสลิมที่อพยพมาจากจังหวัด ปัตตานี โดยอิหม่ามและผู้นำชุมชน ได้ให้โอวาทแก่นักศึกษาที่เข้าร่วม โครงการฯ ว่า “ประเทศไทยให้อิสรภาพในการนับถือศาสนา ให้สิทธิและ เสรีภาพในการประกอบกิจกรรมทางศาสนาอย่างเท่าเทียม ขอให้นักศึกษาทุกคนรักและภาคภูมิใจที่ได้ เกิดเป็นคนไทยในแผ่นดินไทย”

อีกหนึ่งกิจกรรมที่เป็นจุดเด่นให้นักศึกษาสมัครเข้าร่วมโครงการฯ คือ กิจกรรม English Camp ในต่างจังหวัดที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีกิจกรรมนี้ในปีต่อ ๆ ไป

นอกจากนี้ คณะนักศึกษาฯ ได้เข้ารับฟังการบรรยาย โดยอธิบดีกรมสารนิเทศ และโฆษกกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับบทบาทและการกิจด้านสารนิเทศ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชน รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทรวงฯ ได้จัดทำ เพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชน รวมทั้งแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลและความรู้ เกี่ยวกับด้านการต่างประเทศ บทบาทและการกิจของกระทรวงการต่างประเทศ ที่ประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Website Facebook Twitter Instagram และสถานีวิทยุสาธารณะ AM 1575 kHz

ก่อนจะเสร็จสิ้นภารกิจการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวง การต่างประเทศ น้อง ๆ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้ให้ข้อคิดเห็นอย่าง น่าประทับใจ จึงขอยกตัวอย่างข้อคิดเห็นจากน้องคอดีญาณี ชาญ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เขียนได้น่าประทับใจ

คณะนักศึกษาฯ
เข้ารับฟังการบรรยาย
โดยอธิบดี
กรมสารนิเทศ
และศึกษาดูงาน
ที่กรมสารนิเทศ

คำว่า “กระทรวงการต่างประเทศ” ก็อว่า เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้เด็กนักเรียนรู้สึกอยากร้าวมีโครงการนี้ เพราะสำหรับเด็กแล้วคิดว่า การที่เราได้มีโอกาสเข้ามาศึกษา เรียนรู้และฝึกปฏิบัติงานในสถานที่จริง ๆ ก็อว่า เป็นโอกาสที่ดีมาก ได้สัมผัสระบบการทำงาน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว คิดว่า ด้วยตัวของเด็กเอง คงไม่มีโอกาสเข้ามาสัมผัสถกความเป็นจริงของกระทรวงการต่างประเทศอย่างแน่นอน เพราะเหตุนี้เด็กจึงรู้สึกอยากร้าวมีโครงการนี้”

“เด็กได้รับความรู้หลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเพื่อบ้าน การพัฒนาเศรษฐกิจในการใช้การเรียนรู้การทำงานของกระทรวงการต่างประเทศได้เปิดมุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมและการเสริมทักษะภาษาอังกฤษอีกด้วย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตในสังคมภาคใต้ให้สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข โดยเข้าใจในความแตกต่างของกันและกัน”

เรื่อง

พระษา บุณยะกลั่นพ
เจ้าหน้าที่บริหารเว็บไซต์และสื่อแนวใหม่ กรมสารนิเทศ

“บุษกี้ สันติพัทักษ์” ก้าวการกิจในฐานะ

อธิบดีกรมสารนิเทศและ
โฆษกกระทรวงการต่างประเทศ

“จากชีวิตในวัยเด็กที่มีโอกาสติดตาม
คุณพ่อและคุณแม่ออกประจำการ
ในต่างประเทศ ก่อเกิดเป็นความใฝ่ฝัน
ที่กำให้อยากจะเข้ารับราชการ
ในการกระทรวงการต่างประเทศ”

วารสารวิทยุสรัญรมย์ฉบับนี้ พาท่านผู้อ่านมารู้จักตัวตนพร้อมเรื่องราวเส้นทางชีวิตและประสบการณ์การทำงานในกระทรวงการต่างประเทศของอดีตกรรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศคนปัจจุบัน “บุษวี สันติพิทักษ์”

อาชีพในฝัน

“จุดเริ่มต้นของการเป็นนักการทูตมาจากการที่ตอนเด็กเราชอบทำอะไรที่ได้ขึ้น ๆ เขียน ๆ ชอบเล่นเป็นครูบ้าง เป็นพนักงานธนาคารบ้าง แต่สิ่งที่สำคัญคือการมีโอกาสได้ติดตามคุณพ่อและคุณแม่ไปประจำการในต่างประเทศอยู่บ่อยครั้ง จนกลายเป็นความคุ้นชินกับการเดินทางที่ต้องพบความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีทั้งลำบากและไม่ลำบาก เราเกิดอีกประเทศไทยนึง แต่กลับไปเรียนอีกประเทศไทยนึง ส่วนหนึ่งของการเดินทางจึงทำให้เรามีเพื่อนเยอรมันและคุ้นชินกับการเปลี่ยนที่ไปมา ทำให้ชอบการเดินทาง เพราะเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น”

“ส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจคือ การเดินทางและการที่เห็นคุณพ่อรับราชการ มีความรู้สึกว่า งานราชการมีความมั่นคง เพราะเราได้คุ้นเคยและซึมซับ

มาตั้งแต่เด็ก ได้คุ้นเคยกับภาษาต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา จากเดิมที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษเลย แต่ต้องย้ายไปอยู่อีกโรงเรียนหนึ่งที่ประเทศไทยมาเลเซีย ซึ่งสอนทั้ง 2 ภาษา คือ ภาษาบ้านภาษา มลายูและภาษาอังกฤษ เราทำได้ดีในส่วนของภาษาบ้านสามลักษณ์ ในขณะที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งไม่ง่ายและภาษาไทยก็ยาก เมื่อก่อนกัน แต่ด้วยความที่คุณแม่เป็นคนเข้มงวด มีการบังคับให้ฝึกฝนอยู่เสมอ โดยเมื่อกลับมาจากโรงเรียนหลังจากทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษแล้ว คุณแม่จะให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยโดยต้องอ่านและคัดให้ได้ เคยคิดเมื่อว่า ถ้าเป็นอาชีพที่สองคงหนีไม่พ้นการเป็นครูหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับภาษา”

จากความชื่นชอบในเรื่องของภาษา การเดินทาง และอาชีพข้าราชการ ซึ่งมีคุณพ่อเป็นต้นแบบ จึงทำให้ท่านอธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกระหว่างการต่างประเทศได้มีโอกาสเดินทางท่องโลกกว้างและมีประสบการณ์ที่อาจจะมากกว่าเด็กคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน

“แต่ตลอดเวลาที่มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ กลับไม่เคยมีความคิดว่าจะต้องไปใช้ชีวิตในต่างประเทศเลย เพียงแต่อยากไปทำงานต่างประเทศ และกลับมาเมืองไทยท่านั้น เพราะประเทศไทยเป็นบ้านของเรา เรารู้สึกผูกพันและรักประเทศไทย”

จุดเริ่มต้นการทำงานในกระทรวงการต่างประเทศ

“เรามองสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเปรียบเสมือนความสัมพันธ์ระหว่างคนซึ่งมีความแตกต่าง มาจากหลายที่หลายทาง แต่อย่างไร ฉะนั้นเราใช้อะไรที่เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงมองเห็นว่า การสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งภาษาอื่น ๆ ที่ใช้กันทั่วโลก นอกเหนือจากภาษาไทยแล้วคือ ภาษาอังกฤษ เรา มีความรู้สึกว่า เรา มีความมั่นใจ เพราะเราเรียนภาษาอังกฤษมาค่อนข้างมากพอสมควร”

“ภายหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีที่ประเทศไทยเดียว ซึ่งเป็นหลักสูตรของอังกฤษ ด้วยความสนใจในเรื่องของพัฒนาการทางการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจและความชอบในเรื่องของภาษา การติดตามข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการเดินทางไปต่างประเทศต่าง ๆ จากการติดตามคุณพ่อและคุณแม่ไปประจำการในต่างประเทศ เกิดเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้อยากสอบเข้ากระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งในขณะนั้นมีผู้สมัครสอบแข่งขันกว่า 5,000 คน ต้องเตรียมความพร้อมทั้งการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ที่มีความท้าทายและความยากพอสมควร แต่หลังจากผ่านด่านการทดสอบต่าง ๆ ก็ได้รับคัดเลือกให้เข้ามาทำงานในกระทรวงการต่างประเทศได้สมตามความตั้งใจ”

“ชีวิตราชการเริ่มต้นขึ้นที่ ‘กองการสื่อมวลชน กรมสารนิเทศ’ ซึ่งในสมัยก่อน มีชื่อเรียกว่า ‘กองการหนังสือพิมพ์’ หน้าที่หลัก ๆ คือ การเขียนข่าว แปลภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ลักษณะของงานสมัยนั้นกับปัจจุบัน มีความคล้ายคลึงกัน แต่มีความท้าทายเพิ่มมากขึ้น การสั่งสมประสบการณ์ ในการทำงานและการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานที่กระทรวง การต่างประเทศ”

1 ปี กับการดำเนินการอธิบดีกรมสารนิเทศ และนโยบายกระทรวงการต่างประเทศ

“รู้สึกภาคภูมิใจกับการรับหน้าที่ในตำแหน่งอธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษก กระทรวงการต่างประเทศ แม้ว่าจะเป็นตำแหน่งที่มาพร้อมกับสภาวะที่ค่อนข้างกดดันเนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจการทำงานของกระทรวง การต่างประเทศที่มีมากกว่าการทำหนังสือเดินทาง การดูแลคุ้มครองคนไทย ในต่างประเทศ พิธีการทูต สนธิสัญญาและกฎหมายต่าง ๆ แต่ในฐานะนักการทูต หน้าที่หลักคือ การเจริญความสัมพันธ์ การส่งเสริมความสัมพันธ์ในระดับทวิภาคี การมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเรื่องที่เชื่อมโยงงานด้านการต่างประเทศให้ประชาชนได้เห็นและเข้าใจมากขึ้นว่า นอกจากเหนือจากงานด้านกงสุลแล้ว ยังมีเรื่องอื่น ๆ ในมุมที่ประชาชน ส่วนใหญ่อาจยังไม่ทราบ”

“ความยากของหน้าที่นี้คือ ทำอย่างไรที่จะสามารถสื่อสารให้ประชาชน ได้รับทราบในวงกว้าง ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ สิ่งสำคัญคือ การให้ข้อมูลที่ต้องยึดหลักความถูกต้อง รวดเร็วและทันการณ์ ต้องสร้างการรับรู้และเชื่อใจ ไม่เฉพาะเรื่องที่อยู่ในความสนใจ แต่ต้องสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่องต่าง ๆ ในปัญหาระหว่างประเทศที่มักมีพัฒนาการที่สลับซับซ้อน อยู่มากจึงเป็นความยากของการสื่อสารให้ประชาชนคนทั่วไปเข้าใจ เนื่องจากภาษาราชการทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนมีความยากและซับซ้อน”

“การเริ่มต้นทำงานในกรมสารนิเทศจึงนับเป็นข้อได้เปรียบ เพราะได้ปฏิบัติงานและได้เห็นภาพกว้างของงานกระทรวงฯ อีกทั้งเคยไปประจำการที่คณบัญชีแทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ได้เห็นการทำงานของการทูตพนักงาน รวมถึงการที่เคยไปประจำการที่กรุงบรัสเซลส์ เบลเยียม จึงได้มีโอกาสเห็นงานทั้งในด้านทวิภาคีและพนักงาน เพื่อผลักดันผลประโยชน์ของประเทศไทยกับประเทศที่เรามีความสัมพันธ์ รวมถึงยังเคยปฏิบัติหน้าที่ที่กรมอาเซียน และเป็นเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ซึ่งเราก็มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นท่านทูตผู้ห้วยๆ คนแรกประจำคณบัญชีแทนถาวรอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา”

“จากประสบการณ์การทำงานทำให้ได้เรียนรู้และทราบว่า หัวใจสำคัญของงานสารนิเทศคือ การประชาสัมพันธ์ การชี้แจง การแฉลงข่าว การสื่อสาร จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเราต้องสื่อสารทั้งกับสื่อมวลชนและประชาชน ทั้งในและต่างประเทศให้รับทราบ มีความเข้าใจที่ถูกต้องและทันการณ์ โดยเฉพาะในโลกที่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เราต้องปรับตัวและเรียนรู้ การใช้เครื่องมือให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น ความท้าทายคือ การสร้างความเข้าใจ

แก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้รู้จักงานด้านการต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องไม่ไกลตัวเลยการต่างประเทศไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมือง และความมั่นคงท่านนั้นแต่ประเด็นโลกธุรกิจเป็นประเด็นระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของเราทุกคน อาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการลักลอบเข้าเมือง เรื่องยาเสพติด รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการค้ามนุษย์ Cyber Security สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตของประชาชนทั้งนั้น เราจะสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร ด้วยกรอบของการทำงานกฎหมาย และภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในขณะเดียวกัน กระทรวงการต่างประเทศมีสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ทั่วโลกอีก 97 แห่ง ซึ่งสามารถพัฒนาความร่วมมือต่าง ๆ เหล่านี้ได้โดยที่เรานำความรู้จากต่างประเทศมาเสริมสร้างความเชี่ยวชาญของเราให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นและสามารถผลักดันผลประโยชน์ของเราในฐานะประเทศที่มีความรับผิดชอบในสหประชาชาติ และในประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีบทบาทที่ดีและ

ได้รับการยอมรับทั้งในเวทีของอาเซียนและเวทีระหว่างประเทศ หลายประเทศ
อยากรังสรรค์ความคิดของเรานในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น”

Soft Power Diplomacy

“เรารสามารถส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรม อารยธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็น^{จุดแข็ง}และเสน่ห์มหัศลของประเทศไทยได้ โดยกระบวนการต่างประเทศ^{ดำเนินงาน}การทูตวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยในต่างประเทศ จัดกิจกรรม^{ทางวัฒนธรรม}เพื่อเฉลิมฉลองครบครอบความสัมพันธ์ระหว่างไทย^{กับประเทศต่าง ๆ} นอกจากนี้ กระบวนการต่างประเทศยังบูรณาการ^{ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ} อาทิ กระบวนการวัฒนธรรม และกระบวนการ

การท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อสนับสนุนและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อาหารไทย^{ภูมิปัญญาไทย กีฬามวยไทย สิ่งนี้เป็นสื่อสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจ}ระหว่างประชาชนกับประชาชนที่จะทำให้เกิดการทำความรู้จักซึ้งกันและกัน^{การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมทำให้เกิดการเชื่อมโยงทั้งเรื่องอาหาร}ดนตรี การแต่งกาย ฯลฯ ^{แม้ในแต่ละประเทศจะมีพื้นเพที่แตกต่างกัน}แต่เราสามารถอยู่ร่วมกันและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกัน^{ด้วยความเข้าใจซึ้งกันและกันได้”}

โอกาสและความเก่าเกี่ยมระหว่างข้าราชการหญิง และข้าราชการชายของกระทรวงการต่างประเทศ

“กระทรวงการต่างประเทศมีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นสุภาพสตรีท่านแรกคือ คุณบุษยา มาทແลิง ซึ่งท่านเป็นความภาคภูมิใจของเรารอย่างมาก ในส่วนของเอกอัครราชทูตที่เป็นสุภาพสตรีท่านแรกมีมานานมากกว่า 40 – 50 ปีแล้วคือ ท่านทูตอัมพา ภัทร-นวิก เอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมบุปประจำศรีลังกา ฉะนั้น โอกาสของการเป็นระดับ 10 หรือผู้บริหารระดับสูงนั้นไม่ได้ถูกจำกัดแค่ข้าราชการชายเท่านั้น เพราะข้าราชการทุกคนเข้ามาด้วยความสามารถที่ต้องผ่านกระบวนการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น ทุกคนจึงมีโอกาสเท่าเทียมกันในเรื่องของความก้าวหน้าในกระทรวงฯ เราโชคดี เพราะผู้บริหารเปิดกว้าง เวลาไปประจำการทุกคนก็มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะแสดงความรู้ความสามารถ อย่างไรก็ตาม ในประเทศไทยที่ต้องคำนึงถึงเรื่องความละเอียดอ่อน อาจมีข้อจำกัดบางประการสำหรับข้าราชการสตรี”

“ ปัจจุบัน กระทรวงมีนักบริหาร
ระดับสูงก้าวออกอัครราชทูต
อธิบดี และปลัดกระทรวง
แม้ยังมีไม่นักนัก แต่เชื่อได้ว่า
อีกไม่นานจะมีผู้บริหารหญิง
ในระดับสูงมากขึ้น เนื่องจาก
ปัจจุบันเรามีผู้อำนวยการกอง^ห
หรือระดับรองอธิบดีและกงสุลใหญ่
ที่เป็นสตรีมากขึ้น โอกาสในการ
เจริญเติบโตก็มีมากยิ่งขึ้น ”

เรื่อง

พินพ์พีร์ย์ มนีรัตน์
นักการทูตชำนาญการพิเศษ กรมอาชีวศึกษา

นักการทูตไทย ในอิหร่าน

ตอนที่ 8

เสียงเคายามวิกาล

กรุงอัคดิสอะบาบานปี 2507 ไม่มีโรงพยาบาล ไม่มีสถานบันเทิง และร้านอาหารต่างชาติ แหล่งสันทนาการพักผ่อนหย่อนใจก็มีอยู่น้อย ซึ่งที่พักอยู่กลางเมืองคุณชวนนักการทูตหนุ่มไทย ซึ่งต้องเดินทางมาอยู่เควิโอลเปีย ตามลำพัง ก็ได้ใช้เวลาในแต่ละวันหมดไปกับการเดินทางประสานงาน กับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อเตรียมการเปิดสถานเอกอัครราชทูตมากพอสมควร ดังนั้น เมื่จะเหาเพราอยู่ต่างถิ่นก็ไม่รู้สึกเหงาจนหนนไม่ได้

แต่ภายหลังจากที่คุณชวนย้ายไปนอนแฝงสถานเอกอัครราชทูตและทำเนียบ ที่เพิ่งตกแต่งเสร็จ เพื่อรอกระทรวงการต่างประเทศส่งท่านเอกอัครราชทูตฯ และข้าราชการคนอื่น ๆ มาประจำการ เวลาในแต่ละวันมันช่างยาวนานเหลือเกิน มีเพียงปาล์มรอบด้านหลังสถานเอกอัครราชทูตและเพื่อนบ้านหลังใกล้ที่สุด อยู่ห่างไป แต่ละวันจึงผ่านไปอย่างเชื่องช้าๆ เป็นหน่าย

คุณชวนจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงาน จัดเตรียมสถานเอกอัครราชทูตฯ และทำเนียบให้พร้อมรับท่านเอกอัครราชทูตฯ และครอบครัว รวมทั้งสอนภาษาอังกฤษและสอนงานให้แก่นายแอ็บเน็ต หนุ่มลูกจ้างห้องถิน อาร์มณ์ดี บางวันก็ออกไปสังสรรค์กับเพื่อนนักการทูตต่างชาติบ้าง หรือไม่ก็หัดขับ/ซ้อมรถ หรือหัดยิงปืนไว้เพลิดเพลิน แต่ในปีหลังสถานเอกอัครราชทูตฯ สำหรับหนังสือที่เขียนมาด้วยจากประเทศไทยที่คุณชวนกล่าวว่าจะอ่านไปเรื่อยๆ ตลอด 4 ปีนั้น ปรากฏว่าแค่เดือนหนึ่งก็อ่านเกือบหมดลังแล้ว เพราะมีเวลาว่างมากจนไม่รู้จะทำอะไร

พอพlobค่ำ กลางคืนของເອົາໂປ່ງລັບເງື່ອຍ່າງແສນສາຫັກໃນຍຸດນັ້ນ ໄພພໍາຍັງໄມ່ແພວ່ຫລາຍໃນກຽງອັດດີສະບາບາ ทำໃຫ້กลางคืนນັ້ນດຳມືດສະນິທີນິດທີ່ຫາກໄຄຣອກໄປຢືນທໍາມກລາງຄວາມມືດແລ້ວຢືນມືດອກໄປກົຈະມອງໄມ່ເຫັນມືຂອງຕົວເອງເລຍ ຄວາມມືດຂອງກລາງຄືນຂອງເອົາໂປ່ງໄປຢືນໄມ້ໄດ້ມືດມືດ ແລະເງື່ອຍືພື້ນຍ່າງເດືອວ່າກແຕ່ບ່ອຍຄົງກົມືເສີຍສັດວົກລາງຄືນຫຼືເສີຍແປລກໆ ໂຍໝວນໃໝ່ໄດ້ຍືນເປັນຮະບະ ຄຸນຫວານໄມ່ສາມາດໄປໄຫ້ຫຼືທໍາອະໄຮອື່ນ ທໍາໄດ້ແຄ່ເພື່ອນອນອ່ານໜັງສືອຈນໜັບໄປໃນສຖານເກອັດຮາຊູດ

คืนเดือนมีดคืนหนึ่ง คุณชวนนอนอ่านหนังสืออยู่ในห้องพักที่สถานเอกอัครราชทูตฯ คุณชวนก็ได้ยินเสียงเคาะเบา ๆ ที่หน้าต่างที่改成บานไว้เล็กน้อย

คุณชวนสะดึงมองไปทางหน้าต่าง พลางนึกว่า บ้านห่างไกลขนาดนี้จะมีใครมาเคาะได้อย่างไร คงจะเห็นฝาดไป

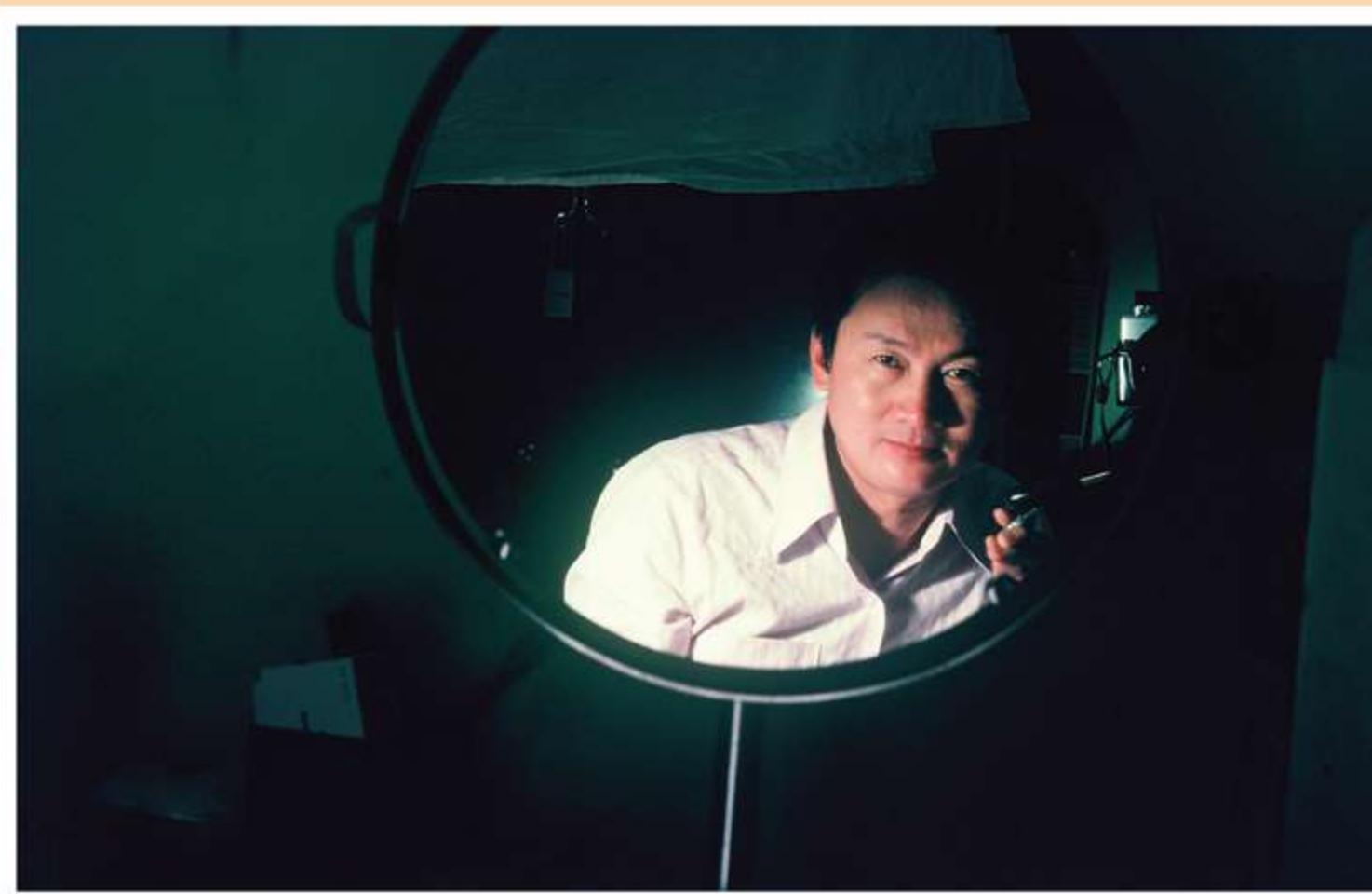
คุณชวนไม่สนใจ อ่านหนังสือต่อ

สักพักเสียงเคาะก็ดังขึ้นอีก 1 ครั้ง คราวนี้เสียงดังชัดเจน

คุณชวนเริ่มรู้สึกไม่ชอบมาหากล จึงวางหนังสือลง ลูกขึ้นนั่งแล้วคัวปืนไว้เพลماเตรียมพร้อม

เสียงเคาะดังขึ้นอีก คราวนี้ชัดเจนและหนักหน่วง

ในขณะที่คุณชวนกำลังลังเลว่า จะเปิดหน้าต่างออกดูดีไหม เสียงเคาะก็ดังซ้ำคราวนี้ เคาะดังร้า ๆ 2 - 3 ครั้ง ประหนึ่งสิงที่อยู่ข้างนอกเร่งเร้าให้เปิดหน้าต่างเร็ว ๆ

คุณชวนเริ่มเหงื่อแตก รู้สึกไม่ชอบมาหากล แต่ก็ทำใจดีสู้เสือเดินย่องไปที่หน้าต่างแล้วยืนรอ ปืนพร้อม เมื่อเสียงเคาะดังขึ้นอีก คุณชวนจึงรีบผลักบานหน้าต่างออกไป ดังผลลัพธ์

...ว่างเปล่า ข้างนอกไม่มีอะไรเลย คุณชวนชะโงกมองลงไปข้างล่าง ที่สนามหญ้าก็ไม่เห็นอะไร เอาไฟฉายกราดส่องดูก็ไม่เห็นร่องรอยมนุษย์คนใดในละเวกันนั้น

คุณชวนค่อย ๆ ปิดหน้าต่าง แต่ยังไม่ทันจะปิดดี เสียงเคาะก็ดังขึ้นอีก คราวนี้รัว ๆ หลายครั้งกว่าเดิม คุณชวนเหงื่อแตก ใจคอไม่ดี เริ่มไม่แน่ใจว่าเป็น ใจจะมาปล้นของสถานเอกอัครราชทูตฯ หรือไม่

ในใจคิดไปไกลถึงว่า ใจอาจใช้หินปานหน้าต่างเพื่อหลอกกล่อดึงความสนใจ จึงยกปืนขึ้นประทับป่าแล้วค่อย ๆ แง้มบานหน้าต่าง

คุณชวนเริ่มหงุดหงิด แต่ก็ทำอะไรไม่ได้จึงปิดหน้าต่างลงซ้ำ ๆ

ทันใดนั้น ก็เห็นมีวัดถุพุ่งกระแทกบานหน้าต่างอย่างแรงมาก
จนสะเทือนถึงมือคุณชวน

คุณชวนรีบผลักหน้าต่างออกไปและก้มสำรวจที่ขอบหน้าต่าง แล้วก็เห็น...
....ด้วยปีกแข็ง

ตัวใหญ่กว่าลูกเทนนิส กำลังนอนดิน hairy ห้องอยู่บนขอบหน้าต่าง
คุณชวนถอนหายใจอย่างโล่งอก แท้ที่จริงด้วยอยากรเข้ามาเล่นไฟนั่นเอง
คงบินมาตามแสงไฟแล้วชนบานหน้าต่างจึงตกลงไป พอย้ายมีนกบินขึ้นมาใหม่
และชนบานหน้าต่างแล้วตกลงไปอีกซ้ำไปซ้ำมาตามสัญชาตญาณของแมลงเล่นไฟ
คุณชวนลดปืนลงแล้วจับด้วยโยนออกไปไกล ๆ แล้วก็ปิดหน้าต่าง จากนั้น คุณชวน
ก็ไม่เคยกลัวเสียงเคาะที่หน้าต่างอีกเลย

แต่แยกยามวิกาลอีกหลายรายที่จะมาทักทายคุณชวนนั้นบางรายก็ไม่เคาะ
ประตูด้วยซ้ำ

ເຮືອງ

ວຽການຕໍ່ ຂອບພັດນາ
ນັກການຖູທປະກົບຕິການ ກຽມເຄຣຍຈຸກົງຈະຫວ່າງປະເທດ

บันทึกการเดินทาง ศึกษาวิถีชีวิตรุ่งเรือง สู่ชุมชนชาวใต้ (นครศรีธรรมราช - พังงา - สตูล - สงขลา)

การเดินทางครั้งนี้เป็นการไปปฏิบัติงานต่างจังหวัดครั้งแรก ในฐานะนักการทูตแรกเข้าปี 2560 ที่สถาบันการต่างประเทศ เทวะวงศ์โรปการ กระทรวงการต่างประเทศ ตั้งใจจะให้พากเรา เด็กใหม่ได้ศึกษาวิถีชีวิตชุมชน 'รู้เราก่อนที่จะไปรู้เขา'

ก่อนเดินทาง ในฐานะคนที่อยู่เมืองไทยมาตลอดชีวิต และมีโอกาสเที่ยวต่างจังหวัดอยู่เรื่อย ๆ ก็คิดในใจว่า คงจะได้เจออะไรที่ไม่ต่างจากเวลาไปเที่ยวเองหรือไม่ก็เคยเจอเวลาอ่านหนังสือ หรือดูทีวี แต่ปรากฏว่า ตั้งแต่วันแรกจนวันกลับ ความคาดหวัง ที่คิดไว้นั้นอยกว่าโอกาสและเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ตลอด 6 วัน หลายเท่าตัว...

โอกาสที่ได้เปิดใจรับพลังความรัก ความศรัทธา และความมุ่งมั่น

การเข้าพบผู้ผลิตหัตถกรรมชุมชนและผู้สืบทอดทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ กลุ่มนครหัตถกรรม โดยครูช่างเครื่องถม อ.นิคม นาอักษร กลุ่มสตรีจักรسانย่านลิเกบ้านนาเดียน และหัตถกรรมกระจุดวนนี (VARNI) นอกจากจะค้นพบว่า สินค้าหลายชิ้น (หรืออาจจะส่วนใหญ่) ที่ทุกท่านเตือนใจนำอุปกรณ์เป็นตัวอย่างให้ได้ชื่นชมอย่างใกล้ชิด และส่งต่อกันให้สัมผัสรอย่างทั่วถึงนั้น มีมูลค่าสูงกว่าเงินเดือน หนึ่งเดือนของข้าราชการเราหลายเท่าตัว แต่การเข้าพบในครั้นนี้ ยังเป็นโอกาสอีกที่ได้สัมผัสถึงพลัง แรงบันดาลใจ และความเชื่อมั่น ในการสืบทอดสิ่งที่พากเขารักและร่วมพัฒนามาทั้งชีวิต

ซึ่งในฐานข้อมูลการสำรวจเข้า ตั้งใจว่าจะขอเก็บ พลังเหล่านี้ไว้เป็นแรงใจสำคัญในการทำงาน ในอนาคต และจะระลึกอยู่เสมอว่า ยังมีผู้คน อีกหลายกลุ่มที่ทุ่มเทและมีความสุขเพื่อรักษา สิ่งที่รัก แม้ว่าจะต้องใช้แรงกายแรงใจมากมายก็ตาม พร้อมกันนี้อย่างจะส่งกำลังใจและความนับถือ ให้เหล่าครู ๆ และผู้สืบทอดเหล่านี้มีพลังสืบสาน คุณค่าของหัตถกรรมชุมชนที่ล้ำค่าให้อยู่ ได้ต่อไปให้สมกับพลังที่ทุกท่านทุ่มเท

เรียนรู้หัตถกรรมชุมชน จากการทำเครื่องดับ
กลุ่มนครหัตถกรรม โดยครูช่างเครื่องดับ
อ.นิคม นาวักษ์

เรียนรู้ความเข้มแข็งของชุมชน

เนื่องจากตลอดชีวิตเคยชินกับการอยู่อาศัยพานิชย์ริมถนนใหญ่ ในสังคมเมืองที่ต่างคนต่างอยู่ ไม่เคยมีประสบการณ์การรวมตัวของชุมชน อย่างมาก ก็เรียนรู้จากหนังสือหรืออุปกรณ์ในที่วัด ดังนั้น การได้มานั่งฟังตัวแทนของชุมชนต่าง ๆ ที่สามารถนำจุดแข็งมาพัฒนาข้ามผ่านอุปสรรคและรวมตัวกันสร้างอาชีพให้แก่สมาชิก ทำให้เข้าใจพลังของการรวมกลุ่มและความถ้อยที่ถ้อยอาศัยได้มากขึ้น

ศึกษาเรียนรู้จากข้าราชการในพื้นที่จริง
ที่กำกับดูแลเรื่องด้านศุลกากรสตูล

เด็กเมืองอย่างเราต่างหากที่ด้อยโอกาส

แม้ด้วยข้อจำกัดด้านเวลา ทำให้ไม่ได้แลกเปลี่ยนมุมมอง กับน้อง ๆ ที่ตำบลละงุ จังหวัดสตูล ในกิจกรรม CSR อย่างที่ตั้งใจไว้ในตอนแรก แต่การได้ใช้เวลากว่าครึ่งวัน บนเกาะปูyu จังหวัดสตูล ที่มีพื้นที่อุดรต่อพ่วงข้างและ กลุ่มนักศึกษาอยู่เป็นเพื่อนพูดคุย ค่อยตอบคำถาม ของพวกรา โดยไม่ร้าคาญ ทำให้ได้ค้นพบว่า ผู้คน บนเกาะแห่งนี้ นอกจากพลังความตั้งใจในการต้อนรับ ที่ทยอดเยี่ยมมาก ให้อย่างลั่นหลามผ่านสายตา มิตรภาพ ทุก ๆ คู่ แล้ว น้อง ๆ บนเกาะแห่งนี้สามารถเข้าถึง สื่อออนไลน์ไม่ว่าจะเป็น Facebook หรือ Youtube เพื่อเรียนรู้ ลอกกว้างได้เสรีพอด ๆ กับเด็กเมืองอย่างเรา แต่กลับนำอิจฉากว่ามากตรงที่น้อง ๆ มีโอกาสอย่างเต็มที่ ในการชื่นชมธรรมชาติรอบตัว โดยเฉพาะลมทะเลและ ไอแಡที่จำเป็นต้องรับรู้ผ่านการสัมผัสของจริงเท่านั้น ไม่ใช่นั่นปุน รถยนต์ และคนพลุกพล่าน ที่สามารถ เห็นภาพเดียว กันผ่านสื่อออนไลน์ได้

พิสูจน์ความละเลยส่วนตัวกางภูมิศาสตร์ไทย

ก่อนเดินทางครั้งนี้ เวลา มีคณภาพมา 4 จังหวัดนี้บ้างใหม่ ก็จะนึกออกเพียงแค่ว่าเคยไปหาดใหญ่เท่านั้น แต่หลังจากฟังการบรรยาย จากจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสตูล ในวันที่ 2 และวันที่ 4 ก็ได้พบ ความจริงอันน่าอับอายในฐานะคนที่เกิดและโตในเมืองไทยมาทั้งชีวิตอยู่ 2 ข้อ คือ ข้อแรก อ.ชนอม ที่เคยไปปั่นเรือดูلومาสีชมพู อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่ใช่สุราษฎร์ธานีแบบที่เคยเข้าใจมาโดยตลอด และข้อสอง เกาะหลีเป๊ะ ที่ไปดูปะการังเมื่อหลายปีก่อน เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดสตูล ทั้งสองเรื่องนี้เป็นการสะกิดใจขึ้นมาทันทีถึงความจำเป็นต่อจานนี้ที่จะให้ ความสำคัญต่อภูมิศาสตร์ของไทย เพื่อให้สามารถ 'รู้เรา' ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเดินทางเกือบ 1 สัปดาห์เป็นโอกาสการเรียนรู้ที่น่าจดจำว่า สุดท้ายแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหลวงหรือชุมชนอื่น ๆ ทุกคนล้วนมีความรู้ ความชำนาญ และโอกาสไม่ทางใดก็ทางหนึ่งที่สำคัญไม่ต่างกัน ซึ่งก็เพื่อช่วยสร้างความหลากหลาย ในสังคมและตอกย้ำว่า แม้เราจะเป็นแค่สมาชิกตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งในสังคม แต่ก็มีคุณค่าในการพัฒนาสังคมด้วยกันทั้งนั้น

เรื่อง นิชาบูล อังเกตโชค
นักการทูตปฏิบัติการ กรมพิริยการทูต

ภาพ ธรินด์ เลิศสพ์เกษม
นักการทูตปฏิบัติการ กรมมองค์การระหว่างประเทศ

ขวัญข่าว ต่าหัวเรือ

ขวัญเคลื่อน ต่าหัวช้าง

ครั้งแรกที่ทราบว่า สถาบันการต่างประเทศแห่งวงศ์โรปการ จะจัดทัศนศึกษาภาคใต้ สิ่งที่เรากลัวที่สุดคือ การขึ้นเรือเร็ว สำหรับเราที่มาจากการจังหวัดสูงสุดแดนสยาม การมากรุงเทพฯ ก็ถือว่า ลงได้แล้ว ไม่ต้องพูดถึงภาคใต้ชายแดนมาแลเหยຍที่ทั้งชีวิตเราไม่เคยไป แล้วในเช้าวันศุกร์หนึ่งที่แಡดจัด พากเรานักการทูตแรกเข้า ประจำปี 2560 กันนั่งเรือเร็วมากถึงเกาะปูย ต.ปูย อ.เมือง จ.สตูล ชุมชนที่ไม่มีรถยก ทุกคนต้องขึ้นรถซากลังที่มีน้ำองมัคคุเทศก์คนหนึ่ง เป็นพี่เลี้ยง

เด็กหญิงชารีฟาหรือน้องฟะ มัคคุเทศก์ตัวน้อยเสียงใส่ประจำเลิ้งของเรา เล่าถ่า ตัวเธอและเพื่อน ๆ อีกว่าครึ่งตัวบลใช้นามสกุลเดียวกัน คือนามสกุลที่ได้รับเมื่อครั้งพ่อแม่ได้สัญชาติไทย รอบเกาะปูย ลัดยาวด้วยถนนคอนกรีตที่นอกจากจะสะอาดสวยงามแล้วยังป้องกันน้ำทะลักดเข้า ทั้งถนนและระบบสาธารณูปโภค เป็นผลจากเมื่อครั้งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จพระราชดำเนินไปยังสถานีอนามัยบ้านเกาะปูย เมื่อปี 2552 เพื่อทดสอบโครงการดำเนินงานด้านสาธารณูปโภคสุขชุมชน น้องฟะเองก็จารายละเอียดไม่ได้ เพราะเคยอยู่เด็กมาก เธอเรียนรู้เรื่องราวจากพระชายาลักษณ์และรถจักรยานยนต์พ่วงข้างทางประทับ ที่ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ ห้องประชุมกลาง

คนละมัคคุเทศก์น้อยนำพาเราไปยังสถานที่สำคัญต่าง ๆ รอบเกาะ และหยุดที่สะพานเทียบเรือสีขาวยาวลงกลางทะเลที่เรียกว่า สะพานเซลฟี่ พากเราถามน้อง ๆ ว่า รู้จักอาชีพนักการทูตไหม ทุกคนสายหัว บังตอบว่า เห็นนักการทูตในละครบ้างเข้าใจว่า พากเรามาตรวจสอบรถ พากเราก้มมองหน้ากัน เพราะไม่แน่ใจว่า จะสรุปข้อบ限期หน้าที่ของพากเราให้เข้าใจง่าย ๆ ได้อย่างไร เพื่อนักการทูตแรกเข้าคนหนึ่งตอบว่า เราเป็นผู้สื่อสารและผู้กำหนด กับนานาประเทศ ไม่ทันขาดคำ น้องฟะก็พูดขึ้นว่า “ชวนเขามาเที่ยวงเกาะปูยอะ ๆ ได้ไหม”

สภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชาวปูย ซ่างต่างจากชนบทที่เราเคยเห็นที่บ้านเกิด น้องฟะเล่าถ่าวันเสาร์อาทิตย์เชอมักจะไปซื้อยาและขายของที่ฝั่งมาเลเซีย คุณแม่ของน้องฟะออกมาก้าวทาง

พวกเรามีอะไรไปถึงเพิงไม่ที่เชื่อมกับແພີ່ນເຂົາໄປໃນທະເລ ພຣີທີ່ເຮັດວຽກວ່າ ດັນຄາຣປູໄຂ້
ຫົ່ງໝາວປະມານຍ່ອງຄຸນແມ່ນໍາປູໄຂ້ທີ່ຈັບໄດ້ມາຝາກໄວ້ ໄ້ພວກມັນຂໍາຍພັນຮູ້
ກ່ອນຈະສົ່ງຄືນທົ່ວທະເລ ມີນິ້ນກຸມປັນຍາກວັກຊາທີ່ພຍາກໃຫ້ຢັ້ງຍືນ

ເພື່ອນນັກກວາຫຼຸດຮ່ວມໜາເລັ້ງບອກກັບນັອງວ່າ ເຂົ້າຊ່ອຍໝາວ ນັອງພິບຕອບວ່າ
“ອີສຕຣີອດັ່ມ” (ກວາຍາຂອງອດັ່ມ) ຫົ່ງກີ່ຄືອ ຜູ້ຫຼົງຄນແຮກ ເຮົາເອົງກີ່ເຮັດວຽກເພື່ອນດ້ວຍຫົ່ງນີ້
ໜລາຍຄວັງແຕ່ໄມ່ເຄຍຮູ້ຄວາມໝາຍ ກວາກໍາວເທົ່າຂຶ້ນເກະປູ້ຢູ່ຊ່າງເປັນກໍາວເລີກ ។

ที่สร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้อันยิ่งใหญ่ให้พวกเรา ก่อนขึ้นเรือกลับ เข้าเมืองสตูล คณานักการทูต 4.0 ก็ไม่ลืมที่จะขอบคุณคณานักคุณศาสตร์ตัวน้อย เป็นภาษาไทย ทำเอาน้อง ๆ หัวเราะคิกคัก ไม่แน่ใจว่า ประทับใจ ในความพยายามหรือขับขันกับทักษะภาษาไทยที่ยังต้องพัฒนาอีกมาก ของพวกเรากันแน่

เมืองสตูลเป็นพหุสังคมที่ส่งบสุขอย่างแท้จริง วันนี้เราเข้าใจแล้วว่า นอกจากเนื้อ ใจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งสำคัญที่สอดประสานให้ชาวสตูลอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และเข้าใจ คือ ทัศนคติของชาวสตูลที่เข้าใจและพร้อมจะหยิบยกมิตรไว้ให้กัน และกันเสมอ เพื่อให้สตูล สงบ สะอาด บรรษัทบริสุทธิ์

นอกจากเมืองสตูลแล้ว พากเรายังมีโอกาสได้สัมผัสมนต์เสน่ห์แดนใต้ ที่นครพุ่งปลา สงขลาผักบุ้ง พัทลุงลอกอ (นครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง) เราได้เห็นเพื่อนนักการทูตแรกเข้าพร้อมใจกันเดินลงนาข้าเป็นโคลน หัวเราะขำ นาน้ำตามและโยนกล้าที่ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง ซึ่งเป็นศูนย์กลางการวิจัยพันธุ์ข้าว พื้นเมือง เพื่อผลิตข้าวที่มีคุณภาพดีสำหรับนำไปแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นการทำน้อยได้มาก สอดคล้องกับแนวทางประเทศไทย 4.0 ก่อนที่คำนี้จะเป็น ที่แพร่หลายเสียอีก

เราคิดเสมอว่า เราเป็นคนติดดิน แต่ความจริงคือ ส่องมือของเรามาไม่เคยสัมผัสรวงข้าวเลย แม้จะเป็นหลานเหลนของชาวนา การเดินทางครั้งนี้ไม่ได้สอนให้เรารู้แค่ภารกิจชีวิตของชาวใต้ แต่สอนให้เราตระหนักรถึงตัวเองมากขึ้น ทุกคนพยายามสอบเพื่อเป็นนักการทูตด้วยการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการต่างประเทศ แต่แท้จริงแล้วเรารู้จักประเทศไทยของเราเองน้อยมาก การรู้จักและเข้าใจบ้านเมืองของเราเองต่างหากที่จะสร้างให้เราเป็นข้าราชการเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

ท่านเอกอัครราชทูตจักร บุญ-หลง เคยกล่าวไว้ว่า “นักการทูตต้องโน้มตัวลงเหมือนรวงข้าว” วันนี้เราเข้าใจแล้วว่า การเป็นรวงข้าวที่โน้มลุ่ลมไม่ได้หมายเพียงการถ่อมตนและอ่อนโยน แต่คือความติดดินใกล้ชิดกับพื้นดินที่ให้กำเนิดและหล่อเลี้ยงพวกรเรา มาการมาทัศนศึกษาภาคใต้ครั้งนี้นอกจากจะทำให้เราเข้าใจระบบการบริหารท้องถิ่นและค่านิยมท้องถิ่นที่แม้ว่าจะต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรม เรายังเป็นไทยเดียวกันภายใต้รัมพระบรมมีพวกรเราตระหนักว่า งานที่พวกรเราทำในเวทีระหว่างประเทศเชื่อมโยงและส่งผลถึงระดับท้องถิ่นทั่วโลก และเช่นเดียวกัน สิ่งที่พวกรเขากำลังทำอยู่ก็เปรียบเสมือนแรงผลักดันให้พวกรากวเดินต่อไปอย่างภาคภูมิในความเป็นไทย

5286
80371

5855
01028

นักการทูตแรกเข้า

**LEARN
LOCAL,
GO
GLOBAL**

สถาบันการต่างประเทศแห่งวิทยาลัยการนำคนนักการทูตแรกเข้า กระทรวงการต่างประเทศ จำนวน 47 คน เดินทางไปศึกษาดูงาน ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล และสงขลา ระหว่างวันที่ 17 - 22 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักสูตรการอบรม นักการทูตแรกเข้า ปี 2560

**LEARN LOCAL,
GO GLOBAL**

จุดเริ่มต้นของการศึกษาดูงานครั้งนี้ มาจากแนวคิดที่ว่า ก่อนที่นักการทูต
เราจะเข้าจะเรียนรู้และทำงานในประเทศระหว่างประเทศ พากเราควรรู้จัก
หากแห่งและของดีในบ้านเราก่อน เพื่อให้เราได้ทราบว่า เราควรจะทำอะไร
เพื่อทำให้บ้านเรารวย昌ขึ้น และคนในบ้านอยู่ดีมีสุขมากยิ่งขึ้น
พากเราเน้นการทูตแรกเข้าจึงนิยามการศึกษาดูงานครั้งนี้ว่า “Learn Local,
Go Global” หมายถึงการเรียนรู้วิถีชีวิต ของดี และข้อจำกัดของชุมชนต่าง ๆ
เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานในกรม กอง และการออกประจำการในอนาคต

การศึกษาดูงานครั้งนี้ เรายังได้เรียนรู้การทำงานของหลายภาคส่วน
ตั้งแต่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ชุมชนแบบพหุสั�คม
ไปจนถึงเยาวชนรุ่นใหม่ ความรู้สึกตลอด 6 วัน 5 คืนนี้ ไม่เพียงแต่ทำให้เรา
เข้าใจถึงการทำงานของภาคส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลายเท่านั้น แต่ยังเปิด
โลกทัศน์ และเปิดใจพากเราอย่างยิ่ง และเพื่อถ่ายทอดสิ่งดี ๆ เหล่านั้น
พากเราตั้งใจแบ่งปันประสบการณ์และความรู้สึกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- มนต์เสน่ห์ภาคใต้ -

ทั้ง 4 จังหวัดมีมนต์เสน่ห์ของตัวเอง ตั้งแต่ธรรมชาติ สถานที่สำคัญ ยั่นวิถีชีวิตผู้คน แต่ละสถานที่ที่เราไปเยี่ยมชม เราจะเห็นชาวบ้านเตรียมการต้อนรับเราอย่างอบอุ่น และเห็นความตั้งใจถ่ายทอดองค์ความรู้ และเพื่อนหาของดีในชุมชนมาให้เราร่วม

ภูมิปัญญาชาวบ้านที่รังสรรค์สินค้าในแต่ละท้องถิ่น ถือเป็นมนต์เสน่ห์ สำคัญของท้องถิ่น พากເມານມีโอกาสลงพื้นที่ไปศึกษาแหล่งรังสรรค์หัตถกรรม ล้ำค่าหลายแห่ง เช่น ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมกระดูกบรรณี จ.พัทลุง และกลุ่มสตรีจักรسانย่านลิเกบ้านนาเคียน จ.นครศรีธรรมราช เป็นต้น ซึ่งนำวัตถุดิบท้องถิ่นมาผนวกเข้ากับความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ออกแบบเป็น สินค้าขึ้นชื่อที่สามารถสร้างรายได้ให้คนในชุมชนได้อย่างมหาศาล ซึ่งทุกที่สะท้อนความภาคภูมิใจที่พากເມານมีต่อของดีในชุมชน และยังพร้อม ถ่ายทอดสิ่งดี ๆ เหล่านี้ไปสู่สายตาชาวไทยและชาวโลกให้ได้รับรู้

- ศาสตร์พระราชา -

นักการทูตແറาເຂົມມີໂກສໄປศึกษาดູງงานที่โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำ ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ด้านการจัดการน้ำและดินโดยทรงพลิกฟื้นธรมชาติที่เคยทรุดโทรม ให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ได้อีกครั้ง เช่นเดียวกับชุมชนเครือข่ายสินธุ์เพชรบง จ.พัทลุง ที่น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ ในการดำเนินชีวิตจนกล่าวได้ว่า ชุมชนแห่งนี้เป็นต้นแบบที่น้อมนำ หลักปรัชญา มาประยุกต์ใช้ในทุกครัวเรือนอย่างแท้จริง

ทั้งสองแห่งทำให้เราได้เรียนรู้ว่า ตลอด 70 ปีใต้ร่มพระบรมโพธิสมภาร
พระราชกรณียกิจที่ทรงปฏิบัติยังประโยชน์สุขแก่มหาชนชาวสยาม
อย่างแท้จริง เราในฐานะนักการทูตและคนไทยคนหนึ่งจึงมีภารกิจ
สำคัญที่จะสืบสานพระราชปณิธานแห่งการพัฒนาเพื่อประโยชน์สุข
อันยั่งยืนของประชาชนชาวไทยสืบไป

- สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไม่เท่าลงมือทำ -

ก่อนหน้านี้นักการทูตแรกเข้าได้เข้าอบรมที่สถาบันการต่างประเทศฯ
มานานกว่า 2 เดือน พวกราเวย์ได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีมาหลายเรื่อง
แต่การเดินทางครั้งนี้คือ การนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้
และได้ไปเห็นของจริง เช่น การศึกษาดูงานที่ศูนย์วิจัยข้าวพัฒนา จ.พัทลุง
ซึ่งเป็นครั้งแรกของครุฑายคนที่ได้ลองห่วงกล้า เกี่ยวข้าว และลิ้มรส
ข้าวสังข์ยอด สินค้าขึ้นชื่อของจังหวัด

- จากเคยได้รับ มาเป็นผู้แบ่งปัน -

อีกหนึ่งความประทับใจในการเดินทางครั้งนี้ คือ การไปมอบความสุขให้กับน้อง ๆ นักเรียนในกิจกรรม CSR ที่โรงเรียนบ้านเกาะปูղ และชุมชนบ้านปากละมุน จ.สตูล นักการทูตแรกเข้าได้ระดมทุนจากสมาชิกในรุ่นและพี่ ๆ นักการทูตหลายท่าน เพื่อมอบอุปกรณ์ทางการศึกษา รวมทั้งแบ่งปันความรู้เรื่องประชาคมอาเซียนและเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่น้อง ๆ นักเรียนอีกด้วย ซึ่งแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ เพียงไม่กี่ชั่วโมง แต่รอยยิ่มที่น้อง ๆ มอบให้ เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข และเป็นอีกหนึ่งในความทรงจำที่จะอยู่ในใจพวกเราไปอีกนาน

- ประเด็นท้าทาย -

แม้แต่ละแห่งจะมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสินค้าโดดเด่นของชุมชน แต่สิ่งที่นักการทูตแรกเข้าเห็นสอดคล้องกันคือ หลายแห่งยังต้องการโอกาสและการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หลายแห่งยังต้องการการพัฒนาช่องทางกระจายสินค้า การพัฒนา Packaging และ Branding สินค้าเพื่อให้ตอบโจทย์ความนิยมของผู้บริโภค

กลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น กลุ่มธุรกิจด้านอาหารทะเลปรุงรูป ก็ต้องการนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย หรือ IUU แก่ภาครัฐ ส่วนบรดาน้อง ๆ นักเรียนก็ต้องการโอกาสทางการศึกษา ให้พวกเข้าได้เห็นโลกกว้าง และกลับมาพัฒนาบ้านเกิดของตน สิ่งเหล่านี้เป็นโจทย์สำคัญให้พวกเราทุกคนได้ตระหนักรและมองเห็นถึงข้อท้าทายเหล่านี้ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาดูงานครั้งนี้ จึงเป็นการออกไปเห็น “ไปฟัง” ไปลิ่มรสและไปสัมผัสวิถีชีวิตชุมชนที่แท้จริง และย้ำเตือนพวกเราว่า ในอนาคต ไม่ว่าเรา จะทำอะไร ต้องแต่งงานเล็กไปจนถึงงานใหญ่ ยอมจะส่งผลกระทบต่อพวกรเข้าทั้งทางตรง และทางอ้อม และนักการทูตยอมมีส่วนสำคัญ ที่จะช่วยเชื่อมให้ของดีที่ซุกซ่อนอยู่ในห้องถิน และตลาดโลกลมาเจอกันได้ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศให้ยิ่งขึ้นได้ในที่สุด ท้ายที่สุด ขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีจากทุกที่ที่เราเดินทางไปศึกษาดูงานขอรับขอบพระคุณท่านทูตมนนucci เพ็ชรัตน์ และผู้อำนวยการสถาบันการต่างประเทศเทwangศ์โรปการ กัทรัตน์ วงศ์ทอง และพี่ ๆ สถาบันการต่างประเทศฯ ทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาสพวกรเราเดินทางไปศึกษาดูงาน แน่นอนว่า การเดินทางครั้งนี้ตอบโจทย์นิยาม Learn Local, Go Global อย่างแท้จริง เพราะทั้งความรู้และความทรงจำที่ได้จากการ Learn Local ครั้งนี้ ได้แปรเปลี่ยนไปเป็นแรงบันดาลใจให้เรารู้ว่า งาน Go Global ที่พวกรเราจะทำต่อจากนี้คือ การยังประโยชน์แก่ประชาชนคนไทยทุกคน

วารสารวิทยุสารณรนย

ISSN 1513-105X

ปีที่ 20 ฉบับที่ 78 เมษายน – มิถุนายน 2561

วารสารที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับการต่างประเทศในหลากหลายมิติ
ผ่านการบอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ตรงจากนักการทูต
และบุคคลในแวดวงต่าง ๆ ที่มาร่วมแบ่งปันมุมมองของตนเกี่ยวกับ
การต่างประเทศในมิติต่าง ๆ

ที่ปรึกษา บุษกุ สันติพิทักษ์

รุยภรณ์ สุคนธกรพย

มาขวดี สุบิตรเหมา

บรรณาธิการบริหาร ชลธ จันทร์รัชชกุล

บรรณาธิการ ชลกิพา วิญญุนววรรณ

คณะผู้จัดทำ หทัยกานต์ ฤกษ์จำเน กรณิกา กาญจนกุญช

อุมา ฐานะวงศ์ พรacha บุณยะกลัมพ หรัณ สุวรรณเทศ

บุญยรัตน์ แสงทอง ธิดารัตน์ จิรุพันธ์ เบญจวรรณ เรือนทอง

เมย์ลดา ยะเมันยะ รัชกร มะยุรา

จัดทำโดย กองประชาสัมพันธ์การทูตสารานุ: กรมสารนิเทศ

กระทรวงการต่างประเทศ

443 ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท

เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ : 0 2203 5000 โทรสาร : 0 2643 5093

ออกแบบ นิตกร เอี่ยมกลั่น

พิสูจน์อักษร กรองกอง สุขอร่าม

จัดพิมพ์โดย บริษัท ยูโทเปีย มีเดีย อินเตอร์เนชันแนล (ประเทศไทย) จำกัด

ວິທີສະກຸນມຍ

AM 1575 kHz

ຕິດຕາມໜ້າວສາດ້ານການຕ່າງປະເທດຜ່ານຫລາກຫລາຍໜ່ອງການ

ສະຖິວິທີສະກຸນມຍການຄື່ນ AM 1575 kHz

ເຊື້ອຮັບພຶ້ງແບບອອນໄລນ໌ທາງເວີບໄຊຕໍ່ <http://saranrom.mfa.go.th>

ແລະຕິດຕາມອ່ານວາຮາວສາດວິທີສະກຸນມຍໃນຮູປ່ແບບ e-book ໄດ້ກີ່ www.mfa.go.th/saranrom/th/e-book

ຜັງຮາຍການຂອງສະຖິວິທີສະກຸນມຍ
AM 1575 kHz

ON

ວັນຈັນກົດ

ວັນອັງຄານ

ວັນພຸຣ

ວັນພຸດທະສົບ

ວັນສຸກົນ

05.30 – 06.00 u.

ສະບັບນໍາຮູ
ງານກົງສຸລ

ຮອບຮູ
ເຄຮມະຊຸມົງ

HOLA LATIN
AMERICA

ສຸກາພ
ຮັບອຽນ

ຫລາຍຄນ
ອຍກັງ

06.00 – 06.30 u.

ຮອບບ້ານເຮົາ

ຮອບບ້ານເຮົາ :
ອີເໜາບຸ່ນຫາ

ຮອບບ້ານເຮົາ

ສີສັບແວຟິກາ

ຮອບບ້ານເຮົາ

06.30 – 07.00 u.

TICA
ພັນນາກ້ວໂາກ

ເຮົາຄື່ອ
ອາເຊີຍ

ຄຸຍກັນ
ວັນພຸຣ

ເຮົາຄື່ອ
ອາເຊີຍ

ຄຸຍກັນ
ວັນສຸກົນ

17.30 – 18.00 u.

ຮັກໝ
ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເຈຈາພາກີ
ວິດັນນາປະເທດ

ປົກລົງ
ສຳນັກຣາຊ

Sparkling
English

ຍຸວດູຕ
ອອນແວ່ວ

18.00 – 18.30 u.

News &
View

ໜ້າຕ່າງ
ໄລກກວ້າງ

ໜ້າຕ່າງ
ໄລກກວ້າງ

ໜ້າຕ່າງ
ໄລກກວ້າງ

ໜ້າຕ່າງ
ໄລກກວ້າງ

19.00 – 19.30 u.

ດາວດວງນ້ອຍ

ດາວດວງນ້ອຍ

ດາວດວງນ້ອຍ

ດາວດວງນ້ອຍ

ດາວດວງນ້ອຍ

22.00 – 22.30 u.

ວິທີສະກຸນ
ສັນພັນ

ເຮືອນກາຫາ
ເມື່ອນມາກັນເດວະ

ວາໄຮຕ້ກາງຖູດ

ຮອບຮັວບັວກັວ

ຮູກຢູ່ມາຍ
ສບາຍໃຈ

กระทรวงการต่างประเทศ
www.mfa.go.th

www.mfa.go.th

mfa thailand

กระทรวงการต่างประเทศ

mfa_thailand

@mfa_thailand

@MFAThai (ภาษาไทย)

@MFAupdate (ภาษาอังกฤษ)

@MFAThai_PR_EN (ภาษาอังกฤษ)

